

Núm. 417 - ANY XXXV - Novembre 1998

sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Almanac

DESEMBRE: Mes de 31 dies, dotzè del nostre calendari.

Els dies són els més curts de l'any.

El dia 1 el sol surt a les 6h 57m, i es pon a les 4h 23m

El dia 31 el sol surt a les 7h 17m, i es pon a les 4h 32m

El dia 22 és el solstici d'hivern a la 1h 5 m de la matinada.

Avui el sol entra a la constel·lació de CAPRICORN.

Les fases de la lluna:

Lluna plena el dia 3 a les 15h 19m

Quart minvant el dia 10 a les 17h 53m

Lluna nova el dia 18 a les 22h 42m

Quart creixent el dia 26 a les 10h 46m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Antigament la gent tenia aquest mes com el més fred i el més fosc de l'any, tant en l'aspecte moral com material. Per això els romans procuraven no resoldre cap afer d'importància ni iniciar cap empresa delicada per la recança de no saber-los resoldre amb la claredat necessària per l'efecte de la fosca que ho envaïa tot durant el desembre. Solien representar aquest mes amb un vell carregat amb un feix de llenya i amb un fanal a la mà. De tota manera per la pagesia tradicional del nostre país era bon averany que nevés i fes fred al desembre.

*desembre nevant,
bon any assegurat.*

*Anar a dormir d'hora
i llevar-se de matí,
tan bo és al desembre
com a l'abril.*

El desembre era el temps més apropiat per a caçar la llebre i el todó. El todó es solia caçar als boscos de roures parant llaços per terra, fets amb pèls de cua d'euga o de cavall blanc, ja que aquestes aus baixaven a menjar-se els aglans que havien caigut dels arbres. La tradició té els todons com uns animals molt religiosos ja que quan canten, amb el seu ronroneig, sembla que resen i passen el rosari.

La lluna d'aquest mes és la millor per tallar la fusta destinada a fer les eines del camp, sobretot mànces i arades. Era creença generalitzada que els jous i les arades de fusta tallada pel desembre anaven molt més bé que els altres, i que amb ells la terra es treballava millor i sense fer tant d'esforç.

Dia 1: Sant Eloi. El tenien com a patró aquells que treballaven el metall al foc i els qui feien armes de diverses menes: argenters, daguers, espasers, ferrers, serrallers...

Dia 8: La Puríssima Concepció.

Dia 13: Santa Llúcia. Aquesta santa era considerada la protectora de la vista, per això la tenien com a patrona tant les persones que treballaven amb el didal i l'agulla com aquells que patien alguna malaltia als ulls. Els picapedrers, marbristes i barrinaires també la invocaven per tal que els guardés que no els anés resquills als ulls. Santa Llúcia també era retreta en les oracions pròpies per a fer sortir brosses de l'ull, com per a guarir els mals de la vista. Fou creença molt estesa que tal dia com avui no es podia estudiar, llegir ni escriure, perquè et podies tornar cec. Les nostres àvies empraven també una mena d'oració destinada a guardar-se de ser vistes quan es despullaven, ja que tenia la virtut d'enterbolir i entelar la vista dels indiscrets que les poguessin mirar.

El refranyer popular conserva encara proverbis anteriors al segle XVI i a la reforma gregoriana del calendari (1582), quan la celebració de Santa Llúcia era el dia 23 de desembre. Per això, com que ja havia passat el solstici d'hivern, començava a créixer el dia.

Dia 25: Nativitat de Nostre Senyor Jesucrist.

FEMÈRIDES DEL MES:

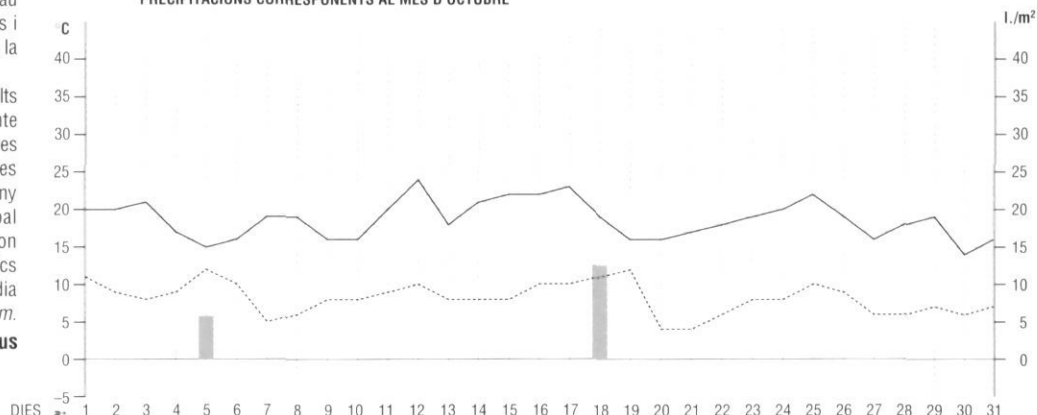
21 de desembre de 1222: Guerau de Cabrera fa les paus amb Jaume I. Ermengol VIII (1184-1202), va ser l'últim comte d'Urgell descendent de Guifré el Pelós. En morir només tenia una filla, Aurembiaix, la qual nomenà la seva successora. Aquest fet no va agradar al seu cosí i vescomte d'Àger, Guerau de Cabrera, el qual es considerava l'hereu del comtat d'Urgell. Agramunt, Balaguer i Linyola van ser algunes de les poblacions del comtat que es van declarar favorables a Guerau. El rei Pere I el Catòlic defensà els drets de la jove comtessa, i després d'una sèrie de lluites, vencé a Guerau, el féu arrestar i li prengué part del seu patrimoni. Però la prematura mort del rei (Muret, 1213), i la successió del seu fill de només 6 anys, Jaume I, va fer que Guerau tornés a les lluites i desposseís Aurembiaix del comtat. Les desavinences van continuar fins al conveni signat a Monsó (1217) entre el rei i el vescomte, on aquest hi sortia perdent. Les lluites van acabar el 21 de desembre de 1222, quan el rei Jaume es trobava al Tàrrors, i concedí el comtat d'Urgell, en feu, a Guerau de Cabrera, però conservant tots els drets i la propietat la comtessa Aurembiaix, sota la protecció del monarca.

Les intrigues no van acabar, però durant molts anys Guerau exercí com a veritable comte d'Urgell i Agramunt es convertí en una de les viles més importants del comtat afavorides per ell. Això ho demostra un pergami de l'any 1223 que es trobava a l'Arxiu Municipal d'Agramunt, catalogat amb el núm. 11; on Guerau després de confirmar tots els antics privilegis dels agramuntins, els en concedia dos de nous: no pagar *leudam* ni *pedagium*.

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'OCTUBRE

Demografia

(Mes d'octubre de 1998)

NAIXEMENTS

Naima Barkane	Dia 6
Mar Fornells i Camps	Dia 16
Cristòfol Bertran i Cortés	Dia 22
Marc Orobitg i Pérez	Dia 30

MATRIMONIS

Miquel Torrelles i Quintana, i Maria-Carme Ribes i Carbonell	Dia 2
Ramon Nadal i Muñoz, i Sagrario Fernández i González	Dia 17

DEFUNCIONS

Encarnació Batalla i Corominas	87 anys, dia 1
Xavier Areny i Romeu	70 anys, dia 2
Valeri Novell i Sendrós	91 anys, dia 13
Josep Verdejo i Díaz	72 anys, dia 14
Teresa Cardona i Oliva	71 anys, dia 19

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'OCTUBRE

Dia 4	Inapreciable
Dia 5	1'8 l./m²
Dia 18	12'6 l./m²
Dia 25	Inapreciable
TOTAL	14'4 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'OCTUBRE

Màxima del mes	24°, dia 12
Mínima del mes	4°, dies 20 i 21
Oscil·lació extrema mensual	20°
Mitja de les màximes	18'645°
Mitja de les mínimes	8'161°
Mitja de les mitjanes	13'403°

L'Observador: Deudat Pont

Foto: J. Bertran

La comissaria dels Mossos d'Esquadra a Tàrraga.

Foto: J. Bertran

Els vehicles que patrullaran per la comarca.

088

Aquest és el número de telèfon al qual s'ha de trucar per connectar amb els Mossos d'Esquadra que des del dia 1 de novembre s'han desplegat, entre altres, per les comarques de l'Urgell i la Segarra. Durant aquest mes de novembre és previst que es replegui la Guàrdia Civil, que desapareixerà de la nostra Vila encara que no de les comarques ja que manté algunes competències: com les del contraban i control d'armes.

Durant aquests primers dies de novembre la presència de la policia

autonòmica, l'hem constatat en veure passar pels carrers de la vila i camins del terme algun dels seus vehicles. El nou model policial és molt diferent del que estàvem acostumats i, segons els mateixos responsables, caldrà algun temps per anar-nos-hi acostumant.

A partir d'ara totes les forces de seguretat estan concentrades en una comissaria comarcal. En el cas de l'Urgell, a Tàrrrega. En total hi ha destinats 55 agents comandats pel sergent Roderic Moreno. A partir del maig del 99 s'hi afegiran uns 40 mossos del servei de Control de Trànsit de les comarques de l'Urgell i la Segarra.

Per la comarca de l'Urgell hi haurà

una mitjana de quatre vehicles patrullant contínuament, especialment prop dels nuclis més importants com són Tàrrrega, Agramunt i Bellpuig. El dispositiu de seguretat preveu que les trucades al 088 seran per informar d'alguna incidència per part d'un ciutadà i aquesta serà atesa pel vehicle que estigui més a prop, amb un temps mínim de cinc minuts i un màxim de 20, segons han explicat fonts dels Mossos d'Esquadra. També s'ha informat de la possibilitat d'obrir a Agramunt una mena d'oficina que durant unes hores atendria directament les visites dels ciutadans. En cas que no es concerti aquest tema, únicament es podran

atendre les consultes personals a la Comissaria de Tàrrrega. Però gairebé està pensat perquè sigui el telèfon el mitjà més habitual i el desplaçament a càrrec dels Mossos.

El dia 8 de novembre el conseller de Governació de la Generalitat, Xavier Pomés, inaugurarà les comissaries de Tàrrrega i Cervera. La de Cervera acollirà el comandament d'ambdues amb una dotació de més de 100 efectius. El cost de la construcció ha estat de 176 milions de pessetes. La comissaria de Tàrrrega ha tingut un pressupost de 163 milions. La majoria dels agents, amb edats compreses entre els 28 i 34 anys, són de les comarques de Ponent.

PROGRAMES EDUCATIUS EUROPEUS

En el marc de la Unió Europea es desenvolupen uns projectes de cooperació entre centres educatius per tal de participar en l'intercanvi d'experiències entre mestres i alumnes. El col·legi Macià-Companys de la nostra localitat és un dels que està associat a aquesta activitat. Una de les trobades de

treball tingué lloc entre els dies 8 i 12 d'octubre a Agramunt. L'acte social de benvinguda, en forma de recepció, als quatre mestres arribats de fora se celebrà a l'Ajuntament on s'intercanviaren presents en record de la trobada i en les salutacions corresponents es parlà del valor educatiu de la multiculturalitat i el

treball, del dia a dia, per millorar el present i sobretot el futur. En una Europa amb diferents trets culturals, religiosos i ideològics cal fomentar la cooperació, el respecte i la tolerància. Les cinc escoles que treballen en aquest projecte, conjuntament amb el Macià-Companys, són d'Àustria, Finlàndia, Islàndia i Noruega.

Acte social de benvinguda a la sala d'actes de l'Ajuntament.

Foto: J. Berrnan

ESPAI

L'Espai Guinovart acull des del dia 1 una mostra virtual que té com a protagonista el Junfrau, la mítica muntanya dels Alps suïssos. Aquesta exposició és obra de diversos artistes catalans que exposen conjuntament en tres poblacions diferents com Agramunt, Barcelona i Sant Pol de Mar. La de casa nostra és obra de Maria José Mainar i Joan Duran.

La mostra està plantejada per la xarxa

d'Internet i arrenca d'una correspondència entre dos personatges fruit de la concepció d'ambdós artistes. "Personatges contradictoris i distants entre si, ja que l'un representa el científic i l'altre l'artista. Un diàleg entre la ciència i l'art", segons explicaren els dos artistes el dia de la inauguració. L'exposició es pot seguir per: <http://www.gocities.com/peris/cafe/5713>.

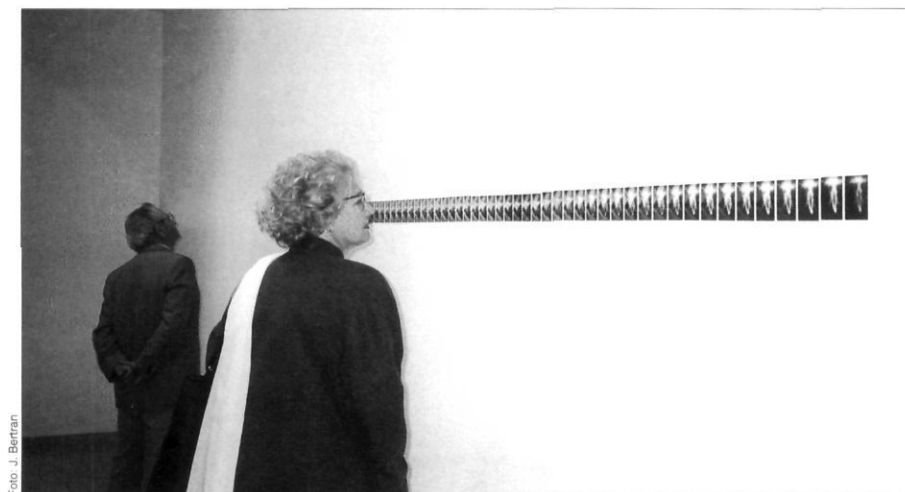

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Dues imatges de l'exposició de M. J. Mainar i Joan Duran.

CURS DE DINAMITZACIÓ

Foto: J. Bertran

Els participants al curs el dia de la inauguració.

Durant quatre setmanes s'ha celebrat a Agramunt un curs de dinamització cultural amb una participació de disset persones procedents de tota la comarca de l'Urgell. L'organització ha estat de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, IEI, en col·laboració de l'Ajuntament. El curs ha tingut una durada de 32 hores repartides en jornades de divendres a la tarda o dissabte al matí. El seu objectiu és la formació teòrica i pràctica de dinamitzadors culturals. L'acte inaugural anà a càrrec del vice-president de l'IEI, Josep Pont, i de la regidora de cultura del nostre Ajuntament, Maite Freixes.

TOTS SANTS - HALLOWEEN

De mica en mica, com ha succeït en altres celebracions, a la festa de Tots Sants s'hi afegeixen costums d'altres països. Concretament la de Halloween que és bastant coneguda gràcies al cinema i a la televisió. Alguns dels nostres infants a més de la castanyada tradicional es disfressaren amb màscares i vestits de por per celebrar aquesta festa tradicional anglosaxona. La foto correspon a un grup d'alumnes de l'escola Bussy Bee School que van organitzar el seu Halloween en el marc de l'aprenentatge de l'idioma anglès i els costums dels països de la seva parla.

Foto: J. Bertran

Els menuts celebrant el Halloween.

“TURISTES TORRONAIRES”

Foto: J. Bertran

Un matrimoni de Golmés i un altre de Fraga van ser els guanyadors dels dos caps de setmana a Agramunt que es repartiren per la Fira del Torró a través del “rasca rasca”. A la fotografia es pot veure el matrimoni del Pla d’Urgell, Maria Vilalta i Francesc Culleré, que va ser el primer a gaudir del premi. Va ser rebut per dos regidors i després acompanyats per una guia i en taxi van visitar els nuclis agregats i el Pilar d’Almenara.

Quant als globus que es van deixar anar durant la inauguració de la Fira, un va ser trobat per un veí de Tàrrrega. Cal recordar que cada globus portava un val per un lot de torrons i xocolata.

El matrimoni Vilalta-Culleré amb els regidors.

JORNADES ARTÍSTIQUES

L'Ajuntament i la revista Coses Nostres de les Pallargues van organitzar, una vegada més, unes jornades de debat artístic. Aquest any es van celebrar els dies 24 i 25 d'octubre amb la participació d'artistes, estudiosos i públic en general procedents, majoritàriament, de les comarques de l'Urgell i la Segarra. La clausura del diumenge la va presidir Josep Grau, president de la Diputació de Lleida.

El tema de la trobada va ser el d'"Educar-nos en l'art" i durant dues jornades es celebraren actes, ponències i debats relacionats directament o indirecta amb el tema. La coordinació va ser de Josep Mora i la clausura artística va anar a càrrec de la cantant ceriverina Romi Porredon. Els participants també es van desplaçar fins a Guissona i Tàrraga, en altres ocasions ho havien fet fins a Agramunt.

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Foto superior:
La taula durant l'acte de cloenda.
A la dreta:
Públic assistent a les jornades.

XIè Concurs de Pessebres i Diorames

■ Amb temps anunciem aquest CONCURS DE PESSEBRES que com tots els anys organitza el Consell de Pastoral de la Parròquia. Ens agradaria una més gran participació a aquesta bonica tradició tan nadalenca. Les llargues vetllades de la tardor i de l'hivern poden ser un temps apropiat per anar preparant així, entre escaiola, suro, escorça i altres elements, aquest bonic art del Pessebrisme. Sentim-nos constructors de bellesa!

■ Amb pocs diners, una mica de temps i amb pocs materials podem ser creadors d'art i també ensenyar-lo a fer als nostres infants. Apa doncs, comencem a preparar el Nadal.

BASES DEL CONCURS:

- 1) Els pessebres han de ser portàtils.
- 2) Poden ser construïts amb qualsevol mena de materials.
- 3) Cada Pessebre anirà acompanyat d'una tarja amb el nom i l'adreça de l'autor.
- 4) S'haurà de lliurar el Pessebre al Foment Parroquial, per tot el dia 21 de desembre.
- 5) Hi haurà tres categories: infantils, joves i adults.
- 6) El jurat estarà compost per membres del Consell Pastoral.
- 7) Hi haurà un premi especial pel més original i artístic.
- 8) El resultat del concurs serà publicat al Full Parroquial de gener i se'ls lliurarà els premis corresponents el dia de Reis, a la missa de les 12 del migdia.

Participa i col·labora a fer un Nadal feliç

Marsà & Figuera

A S S E S S O R S

ASSESSORAMENT PERSONALITZAT:

- FISCAL:** Altes i baixes d'I.A.E. d'empreses, professionals...
Estudi en cada cas de l'opció fiscal més adequada.
Confeció i presentació MOD. I.R.P.F., I.V.A., Retencions.
Confeció i presentació Impostos Societats.
DECLARACIONS DE RENDA.
Complimentació de requeriments i recursos.
Ajornaments.
- LABORAL** Confeció de nòmines, seguretat social.
Altes i baixes d'autònoms.
Tramitació de pensions.
- COMPTABILITAT** d'empreses, comerços, societats.
- MERCANTIL** Constitució Estatuts Societats Mercantils: S.A., S.L.,...
- CIVIL** Contractes d'arrendament de locals de negoci.
Contractes d'arrendament d'habitatges.
Constitució de comunitats de propietaris.
Constitució de Societats Civils: S.C.P., C.B.,...
I tot tipus de pactes i contractes privats.

I NOU SERVEI DE GESTORIA ADMINISTRATIVA:

GESTORIA FIGUERA

- matriculació de vehicles
- transferències
- baixes, notes informatives
- renovació de permisos de conduir,
- renovació targetes de transports mercaderies, servei públic, servei privat complementari,...
- renovació visats d'empresa

TAMBÉ SERVEI D'ASSEGURANCES de tot tipus, vehicles,
llars, accidents, vida, jubilació, pensions, salut...

winterthur

Av. Jaume Mestres, 2 ☎ FAX 973 39 17 25
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)

Núm. 417
Any XXXV
Novembre 1998

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia,
Jaume Cots, Ramon Creus, Pere Mora,
Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera i
Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.250 ptes.

A l'estranger: 3.650 ptes.

Número solt: 300 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Ester Solé. Tel. 973 39 23 56

o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

La plaça del Pou convertida en una veritable catifa de fulles. Des de fa temps és difícil veure aquesta imatge perquè quan la fulla comença a caure de l'arbre, arriba l'esporgadora mecànica i en un moment el despulla del tot.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Fou en el mes de juny de l'any 1972 quan la nostra Revista arribà a centenària en el nombre de mesos de la seva publicació. Per celebrar aquesta efemèrides (inèdita en les publicacions agramuntines de tots els temps), SIÓ sortí al carrer amb un número extraordinari de 28 pàgines i en un paper de millor qualitat que l'habitual. La portada exhibia un impressionant número 100 blanc sobre un fons de color roig. Il·lustrada, a més, amb dos dibuixos del sempitern Ramon Creus: l'escut de la Vila i el pont romànic del riu Sió.

Pel que fa al seu contingut, s'hi pot veure primerament, com és de rigor en aquests casos, la salutació de l'Alcalde, en Josep M. Inglés, en la qual recorda que el seu antecessor en la batllia, en Manuel MAZON RIBÓ, fou qui impulsà la creació de SIÓ tot dient: "...*Gracias Manolo por habernos legado esta publicación...*" i segueix agraint la tasca de totes les persones que hi han col·laborat alhora que esperonava el seu entusiasme perquè la Revista no decaigui. Tampoc hi falten escrits d'alguns dels pioners que endegaren SIÓ que s'havien absentat de la Vila: Juan B. BOSCH POTENSÀ, notari; Antonio SABOYA, prevere; Antoni PAGÈS I DALMAU, delegat de "La Caixa"; A. MIRABET, vicari i J. CARRERAS.

En les pàgines centrals hi trobem un interessant article signat per Lluís PONS I SERRA que sota el títol de "JULIOL, un antecessor de SIÓ", ens dóna una clarificadora idea del que fou aquell setmanari que sortí a la llum tan bon punt iniciada la guerra civil del 1936. A mena d'introducció ens recorda en Lluís que el Sr. Joan VILADOT PUIG, en el núm. 2 de SIÓ del mes d'abril de 1964, enumerava en la seva secció habitual "DE L'ANTIGOR" les publicacions periòdiques agramuntines que s'havien editat en aquest segle per aquest ordre: "EL ECO DEL SIÓ", "RESSORGIMENT", "LA COMARCA", "JUSTICIA I LLIBERTAT" i "JULIOL". És sobre aquesta darrera en la qual se centra en Lluís i em permeto recomanar als col·leccionistes de SIÓ la seva lectura que jo no m'atreveixo a sintetitzar per la seva extensió. Segur que els que em facin cas s'ho passaran bé.

Coincidint amb el número centenari es va celebrar a Agramunt l'11 de juny de 1972 el VIIè Aplec Coral de les Terres Lleidatanes organitzat per la nostra LA CORAL D'AVUI. Per aquest motiu SIÓ va editar un Suplement dedicat a aquest esdeveniment en el qual hi varen prendre part les següents agrupacions: ORFEÓ JOIA DE MAIG, d'Anglesola; ORFEÓ L'HARMONIA, d'Arbeca; ORFEÓ BALAGUERÍ, de Balaguer; ORFEÓ BELIANENC, de Belianes; CORAL GEBRADA, de Calaf; AGRUPACIÓ CORAL FLORS D'URGELL, de Castellserà; ORFEÓ VEUS DEL CAMP, d'El Soleràs; ORFEÓ DE FLIX, de Flix; ORFEÓ JUNEDENC, de Juneda; ORFEÓ SANT OT, de la Seu d'Urgell; ORFEÓ TERRALL, de les Borges Blanques; ORFEÓ LLEIDATÀ, de Lleida; AIRON CLUB, de Montsó; ORFEÓ NOVA TÀRREGA, de Tàrrega; AGRUPACIÓ CORAL LA LIRA, de Torres de Segre; ORFEÓ DE TREMP, de Tremp; CORAL JOVE, estudiants lleidatans i, naturalment, la nostrada LA CORAL D'AVUI. Un total de divuit agrupacions de cantaires que palesaven la puixança del cant coral a les terres de Ponent i que ens oferiren unes excel·lents interpretacions. Totes elles varen col·laborar en el Suplement de SIÓ dedicat a tal fi amb sengles escrits on ressenyaven les dades biogràfiques de cada una.

Ultra el programa del concert, naturalment que hi era present l'habitual salutació de benvinguda del Batlle, però el més frapant era la portada: una flamant senyera amb les quatre barres a tot color que ocupava les tres quartes parts. Crec que va ser la primera vegada que SIÓ va gosar publicar-la aprofitant que la prohibició no era tan ferrenya. Per què? Possiblement en Raimon tenia raó quan en una de les seves cançons deia "la muntanya es fa vella...".

Pasqual Castellà

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

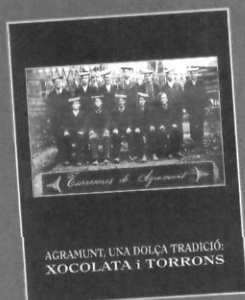

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

JA TENIU ELS COL·LECCIONABLES DE SIÓ?

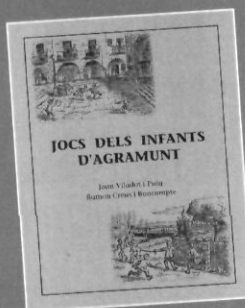
P.V.P.
1.500
PTA

P.V.P.
1.000
PTA

P.V.P.
1.800
PTA

P.V.P.
1.400
PTA

*de venda a les
llibries de la vila*

Estimats lectors...

Després de voltar per altres averanys durant un temps, aterro de nou en aquesta comunicació periòdica amb els estimats lectors de la nostra revista. I ho faig amb una eufòria que no em cap al pit, després de llegir el número 0 de la publicació que el Grup Socialista del nostre Ajuntament acaba de repartir per tota la vila.

Segons es diu en aquest full, els agramuntins ens beneficiarem, a curt termini, d'una sèrie d'avantatges d'alta tecnologia com seran la televisió per cable; el rebut del telèfon més barat que el que ens presenta cada dos mesos la Telefònica; ens farem la llum i encara en podrem vendre als pobles veïns; tindrem una televisió local i no sé quants avantatges més.

Totes aquestes idees, els socialistes les tenien al calaix per treure-les quan arribessin les eleccions. Diu que les obres del gas han fet avançar aquestes propostes per obligar els que manen a posar un tub de més a la rasa que faran els de Repsol per passar la canonada. És igual ara o més tard. Si amb els socialistes hem de tenir tot això, que comptin, com a mínim, amb un vot: el meu.

Bé, potser que no anem tan ràpid. Caldrà esperar la contraoferta dels altres candidats. Si els socialistes ens prometen aquesta modernor, els altres, que ja els han vist les cartes, segur que ens presentaran una proposta electoral que no ens podem arribar ni a imaginar. S'atansen unes eleccions municipals ben engrescadores.

I ja que parlem de publicacions també m'ha sorprès gratament les que ha editat l'Ajuntament amb motiu de la Fira del Torró... Informacions, fotografies i color, molt color i alguna sorpresa. Per exemple, no sabia que aquesta revista, SIÓ, fos una entitat privada comparable a la Notaria, a l'Alsina Graells o a Correus, segons la qualificació que es fa en el fulletó "Agramunt, pam a pam". Sempre m'havia cregut que col·laborava en una entitat cultural.

Però encara em vaig sorprendre més quan tot il·lusionat vaig anar enganxant els cromos a l'àlbum d'Agramunt. Mai no m'hauria passat per la imaginació que no ens hi haguessin inclòs, ja que som l'entitat "cultural" més antiga d'Agramunt amb 35 anys d'activitat continuada. L'oblit, perquè no sóc malpensat i crec que ha estat un oblit, també inclou associacions de tan prestigi i arrelament com les Corals d'Avui i Bon Cant, el grup Teatredetics o les dues cobles. No ens ho mereixem.

Molt afectuosament,

Bernat Jofre

Novembre de 1998

Tallers Joan Jové i Solé

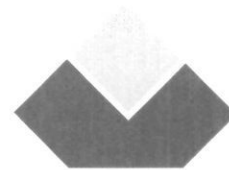
C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 973 39 06 01
Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03 **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n. Telèfon 973 39 01 76
AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

E. LLAGUNES

50 anys al seu servei

C/. Sió, 6 **AGRAMUNT** Tel. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Col·lecció "Terra de Sió"

Del 6 al 31 de desembre

TINA MODOTTI

fotografies

Horari

de dimarts a divendres de 16h. a 19h.
dissabte de 12h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge de 12h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S.A.**

Avgda. Catalunya **AGRAMUNT** Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

«Maquis», de veritat

Fa exactament un any, al novembre de 1997, dedicava l'habitual articlet a les incidències que es visqueren a la nostra vila una nit de novembre de l'any 1944, i el titulava "Una de maquis". Vaig explicar que, tot plegat, havia estat una falsa alarma, perquè de "maquis" no se'n va veure ni un per remei.

Avui, però, he posat per títol. "Maquis", de veritat", perquè posteriorment em vaig assabentar de les peripècies del grup d'aquests guerrillers que voltava per aquestes contrades, tot i que no es van atansar ací a Agramunt.

Una nit d'aquell novembre de fa cinquanta-quatre anys, a la masia La Teuleria, de Coscó, trucaren a la porta. Amb més por que goig van obrir i es trobaren amb un grup d'homes armats i, com és natural, la visita no els va fer gaire gràcia.

Però, dintre el que cap, es tranquil·litzaren en escoltar les explicacions del cap de colla. Eren "maquis" i demanaven acolliment i discreció; dit d'una altra manera: que els deixessin posar el cap a cobert i que no els denunciessin.

Eren uns quaranta i es veien cansats, abatuts, desmoralitzats. Més que

combatre, el que desitjaven era amagar-se i poder fugir fins a un lloc segur.

Els de la Teuleria els indicaren un cobert o pallissa, on es pogueren ajocar sense ser vistos, i els prometeren que no dirien res a ningú. En aquelles circumstàncies el més prudent era callar i deixar fer; fet i fet no els donarien cap molèstia, perquè de queviures ja en portaven. Per altra banda, es veien gent acabada, en certa manera derrotats.

Però per més bona cara que els fessin la gent de la masia, els "maquis" necessàriament havien de ser desconfiats. I per una millor tranquil·litat seva calia que mentre durés la seva estada a la Teuleria ningú no es mogué de casa. Si algú en sortia i anava al poble, tindrien la seguretat que no en donarien part a les autoritats?

Ací es presentava el problema. La gent de la masia, a més a més a l'hivern, no tenia cap necessitat de sortir, però una noieta de la família anava a l'Acadèmia, a Agramunt; i cada dia marxava al matí i tornava al vespre. Si permetien que acudís a classe, se'n podrien fiar que no xerraria res a ningú? I si faltava a l'escola encara seria pitjor, perquè a l'Acadèmia pensarien que alguna cosa havia passat en no acudir l'alumna com de costum.

Era una qüestió de mal resoldre, per tal que tothom quedés tranquil; però decidiren posar la confiança en la noieta, la qual es va comprometre a fer la vida habitual i a no explicar a ningú que tenien estadants a casa.

Tot va anar bé, la noieta va callar, va complir la paraula donada als "maquis" i, de passada, amb el seu silenci va evitar que la seva família es pogués trobar amb dificultats si els guerrillers haguessin estat descoberts.

Aquells quaranta homes passaren dos dies sencers amagats a la Teuleria i a la tercera nit s'acomiadaren cercant una altra masia on poder reposar de les caminades nocturnes. Segurament la seva intenció era dirigir-se a la frontera, fent parada de tant en tant en alguna casa de camp que es mostressin comprensius amb la seva situació.

Ara el lector es preguntarà d'on he tret tota aquesta història, la qual, evidentment, no es troba escrita en cap llibre. Molt senzill: aquella alumna de l'Acadèmia, aquella noieta valenta i discreta, ara ja és una senyora gran i s'anomena Càndida Areny i Torres, a la qual la lectura del meu articlet del novembre de l'any passat li va refrescar la memòria i va tenir l'amabilitat, que agraeixo ben sincerament, de venir a casa a explicar-me tot el succeït, un fet del qual ella en va ser, en bona part, protagonista.

Lluís Pons i Serra

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

SI TENIU ALGUNA FINCA AGRÍCOLA...

S'ofereix noi de 22 anys amb tractors per realitzar feines agrícoles i a preus que us fan rendir la terra.

- Subsolador. • Cultivador. • Grada de discos. • Curra. • Sulfatar.
- Sembrar. • Tirar adob. • Viatges de carreta. • Treballs de pala...

Tarifes: Tractor 120 CV amb tracció davantera: 3.950 ptes/hora
Tractor 74 CV: 2.675 ptes/hora

No cobrem desplaçaments. Us sortirà a compte i no us farem esperar.

Si es vol, es pot treballar a prev fet o tant per hectàrea.

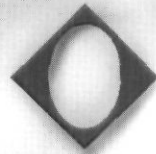
Descomptes considerables per feines integrals (tot l'any), o número ampli d'hores.

Pregunteu pel Josep Ramon, sense cap compromís.

Telèfon 973 333 014 - Mòbil 989 133 176

Agramunt
T. 39 01 42

**Banquets
de
Boda**

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

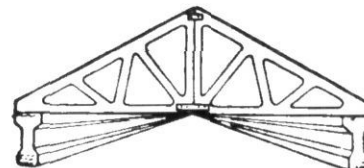
- Pintura industrial i decorativa
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30 1r, 2a
Tel. 973 39 24 40
Fax 973 39 01 15

AGRAMUNT
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S.L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 973 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelés, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.

- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973 312 339 - Tel. mòbil 989 78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

- Venda d'ordinadors i accessoris.
- Programes de comptabilitat i diversos.
- Programes per a gestió agrària.
- Programes per a gestió de granges.
- Plànols i dissenys.

Tel. 973 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 **AGRAMUNT**

Què és això del CAU?

MEMÒRIA DEL VIATGE A SARDENYA DELS PIONERS/CARAVEL·LES

3-agost-1998

Estic viatjant.

Present presentíssim.

Estic en un tren, acabo de deixar Narbona endarrera i continuem endavant; més lluny, sempre molt més lluny. Viatjant cap a Sardenya, dormirem mentre travessem Europa. Fins i tot estar escrivint això és un somni.

Viatjar és màgic, perquè vas deixant un trosset de tu a cada cop que fa la roda contra les vies d'acer, et vas deixant a poc a poc, et vas perdent... I el passat es va desdibuixant i perdent importància mentre el futur se t'obre verge davant teu, com una immensa tela blanca... Res pot corrompre aquesta blancor, cap taca la pot malmetre perquè tot és pur, no hi ha l'ombra de cap expectativa que pugui trencar-se: la tela és blanca i el viatge, les novetats continuades, aniran omplint-la, acolorint-la i ens quedarà un record en la memòria en forma de pintura que serà inesborrable.

7-agost-1998

No he escrit res fins ara i avui he vist que, per molta mandra que em faci, he de fer-ho, he de deixar palès què estic sentint, perquè això només passa la primera vegada que visites un lloc.

Estem en un camp d'Escoltes Internacional a set km. de l'Alguer. Els càmpings aquí són caríssims i hem hagut de buscar això per no passar-nos del pressupost. Aquest camp és bonic i tranquil. Estarem millor aquí que no a l'Alguer, on el turisme (a l'estiu quintuplica la població) no ens hauria permès estar a gust, fer els nostres horaris.

Avui he plorat de pura emoció. Hem pujat al tren que, després de travessar tota l'illa, ens havia de dur fins aquí, fins a l'Alguer. Quan feia una estona que érem al tren he preguntat quina hora era i s'ha girat un senyor d'uns cinquanta anys i m'ha dit: "la una i vint"... Impressionant, tenia un català perfecte. Ens hem assegut amb ell i hem començat a

parlar i parlar, li hem fet milers de preguntes i ens hem assabentat de tot. Parlen català i es consideren diferents dels sards (la resta de la població de l'illa). No s'ensenya català a les escoles, però hi ha acadèmies privades que en fan. Calcula que hi deu haver unes 35.000 persones que el parlen o, com a mínim, l'entenen. De fet, quan hem trucat als escoltes de l'Alguer hem vist que era així: tots parlen català. Els carrers i les places del casc antic de l'Alguer tenen rètols en català i hem trobat ja força gent que el parla. La gent és molt maca i hospitalària, fins i tot exageradament. Aquests escoltes d'aquí només han necessitat un quart d'hora per trucar-se i presentar-se on havíem quedat amb cotxes per acompanyar-nos fins al camp (ells han dit que era una emergència scout!) Tothom ens atén perfectament i, suposo que devem fer gràcia amb el fulard al coll tots deu. Ens pregunten qui som, s'interessen pel viatge que estem fent; ens pregunten coses sobre Catalunya; ens diuen que som pobles germans... I ens aconsellen sobre quins llocs de l'illa no podem deixar de veure abans de marxar. Realment aquí ens sentim com a casa. Això s'està convertint en el millor viatge de la meua vida.

Avui hem passejat per primer cop per l'Alguer i ens hem banyat... M'he xopat dels milers de matisos de blau que regala aquest mar infinitament bell. Mai no havia vist un mar com aquest. No recordo haver sentit mai aquesta violació inqüestionable i absoluta, a la qual és impossible resistir-se, aquesta violació de la bellesa quan es manifesta en aquest estat tan pur, tan verge, tan altament inevitable. Estem tots al·lucinat, se'ns han acabat les paraules per poder pensar, digerir aquest espectacle natural que ofereix aquesta illa. M'he enamorat de l'Alguer, però tots estem d'acord que, quan tornem, ho farem a l'hivern, amb fred i sense gent, això ha de ser...

8-agost-1998

Excursió: Capocaccia, Grotta di Nettuno, Isola Foradada i CALA DRAGUNNARA. La realitat continua superant amb escreix qualsevol expecta-

tiva, qualsevol somni... He estat asseguda en un penya-segat altíssim amb un mar estranyament blau als peus. Cadascun de nosaltres s'ha fet una fotografia allà dalt, amb l'illa Foradada al darrera, perquè tots hem sabut que serà difícil veure un lloc tan bonic com aquell. És difícil de creure; quan ja havíem visitat l'Alguer i creïem que ja havíem vist el millor d'aquest viatge, hem fet aquesta excursió a l'extrem més nòrdic de l'illa

i tots hem hagut de reconèixer que ens havíem equivocat: des del damunt del penya-segat veies, a la dreta, tot el mar i, a l'esquerra, tota la costa de l'illa. Una altra imatge inesborrable.

9-agost-1998

Hem anat a Stintino perquè el senyor de l'oficina de turisme de l'Alguer ens va dir que era una de les millors platges de l'illa. Impressionant: l'aigua és tan transparent i la sorra tan blanca que veus la teva ombra reflectida al fons del mar quan nedes. Ens hem passat tot el dia a l'aigua i hem rigut moltíssim. Tot està sortint tan bé! No hem tingut ni un sol problema en tota l'excursió. Cada cop ens coneixem més, riem més i ens tenim més confiança.

Ahir al vespre vam anar a sopar (l'únic dia que ho fem durant tots els

campaments) en un restaurant dels casc antic de l'Alguer. Estàvem tots tan emocionats que quan algú va proposar d'anar a cantar Els Segadors a la muralla que dona al mar, no ens hi vam poder resistir. I, sí senyor, hem fet país, ens hem ficat tots en fila i l'hem cantat. Passaven tres nois per allí i, quan hem acabat de cantar, s'han posat a cridar: Catalunya, nació oprimida, Catalunya, nació oprimida! Hem estat xerrant bastant estona i resulta que tenen amics catalans i que han visitat dues o tres vegades Catalunya. Ha estat fantàstic. Tot és tan estrany que comença a semblar una pel·lícula, fins i tot a nosaltres ens costa creure-ho.

Demà passat marxem, demà hem de tornar a travessar l'illa per anar a Palau, des d'on surt el vaixell cap a Gènova,

després el bus fins a Barcelona. Comencem a estar molt cansats.

No puc fer-me la idea de marxar d'aquí perquè he viatjat prou com per saber que, per molt que m'esforci per recordar-ho, per molt que cregui que la profunditat de tantes emocions les convertirà en inesborrables, sé que serà impossible tornar-me a sentir com ara, quan no fa ni dues hores que acabo de veure l'Alguer.

10-agost-1998

Darrera nit a l'illa. Som a Palau, en un càmping preciós que té una cala molt petita a cent metres de les nostres tendes. Allà hem fet avui el comiat de l'excursió: hem recordat les millors anècdotes, els moments més difícils, els llocs que hem visitat. Tots hem estat d'acord en què vam triar bé quan vam decidir visitar Sardenya perquè ha estat una excursió fantàstica: el paisatge, la gent, el català d'aquí... Estem tristos perquè ningú vol que això s'acabi. Fins i tot la cap que ha fet més campaments a l'estranger diu que aquest ha estat el millor de la seva vida.

11-agost-1998

He plorat, sola, des de la coberta del vaixell, mirant com es desfeien les amarres, sentint com impunement tallaven el cordó umbilical que m'ha mantingut lligada a la felicitat més intensa i màgica des de fa molt temps. Tots estàvem fotuts, encara ens queden dos dies de viatge, però tots sabem que ja hem vist el millor. Estem cansadíssims, anem curts de son, però avui dormirem en un llit d'un camarot... Són quarts de nou i tothom està dormint...

Ha estat meravellós, mentre perdia Sardenya de vista, m'he promès que tornaria, li he promès que hi tornaria.

Aquest viatge el vam fer deu persones: sis noies, un noi i tres caps. El fet de ser tan pocs va ser molt útil per una ruta tan llarga i plena d'excursions, ja que ens va donar molta mobilitat i agilitat, per tant, tot ho podíem fer més ràpid i més fàcilment.

A nivell de relacions humanes, tot va ser perfecte. Els P/C estan en una edat difícil (dels 14 als 16 anys) i pregunten moltes coses, s'interessen per temes, tenen moltes ganes de viure i de descobrir. Els caps, en aquesta edat, som més uns amics que cap altra cosa: ja no té sentit imposar res, és millor intentar-los fer entendre el perquè de les coses, continuem essent educadors, però estem molt més a prop seu. Els P/C veuen en el cap el jove que volen ésser d'aquí a uns anys: que ja estudia fora, a qui els pares ja els donen llibertat, que surt habitualment de festa... El cap és un model i això fa que el cap hagi d'anar amb compte, perquè està oferint models d'actuació a cada moment.

A nivell de funcionament intern de la branca tot va anar bé. Érem tan poquets que vam poder repartir-nos les feines amb facilitat. Tothom feia el que calia sense que ni ho haguéssim de demanar ja que ens sentíem tots molt lligats al grup i érem conscients que ho havíem de fer entre tots. Hem sabut compartir, oferir-nos per fer la feina d'un altre si aquest estava molt cansat, ser solidaris, responsabilitzar-nos de diferents tasques. També hem crescut: viure durant tretze dies sense separar-te de nou persones et fa ser tolerant amb la manera de fer i de ser dels altres. T'enriqueix personalment perquè aprens altres maneres de viure i de pensar.

L'experiència de Sardenya va ser molt maca: pel viatge en si, per la bellesa de l'illa, de les seves platges, de les seves ciutats, per l'hospitalitat de la seva gent, per la seva història, perquè realment ens van fer sentir germans de sang dels algueresos, pel bon "rotllo" que va existir entre nosaltres, perquè vam cantar, riure, plorar d'emoció, parlar, aprendre...

Tot va ser perfecte, vam tocar el cel...

EQUIP DE CAPS DE P/C

Si voleu apuntar-vos al cau:

Isabel Gatell:

973 274021 (durant la setmana)

973 390180 (cap de setmana)

Elena Cornellana:

93 3304101 (durant la setmana)

973 391055 (cap de setmana)

Notícies de la Coral

JORNADA DE TREBALL DEL SCIC

Els dies 17 i 18 d'octubre es va celebrar a Sant Cugat del Vallès la 62a JORNADA DE TREBALL DEL SCIC. En aquesta jornada de treball de principi de curs es va fer la inscripció de la CORAL BON CANT per al curs 98-99 amb un total d'un centenar de cantaires.

GRUP PETIT 5 a 7 anys: 31 cant. (8 nens / 23 nenes)

GRUP MITJÀ 8 a 9 anys: 29 cant. (7 nens / 22 nenes)

GRUP GRAN 10 a 15 anys: 41 cant. (10 nens / 31 nenes)

La direcció de tots els grups de la coral infantil va a càrrec de la Joana Tolmos.

Es va fer lliurament a les corals assistents del repertori de cançons escollit per l'Equip Tècnic del Secretariat per a aquest curs i que hauran de treballar per a les respectives trobades.

Els més petits tindran el seu 20è JUGUEM CANTANT el dia 25 d'abril de 1999 i segurament s'organitzarà a Anglesola. Per a aquest curs l'equip tècnic ha proposat la cantata: "El follet valent".

Pel que fa a la TROBADA DE CORALS destinada a mitjans i grans, el model proposat per a enguany consisteix en un intercanvi entre corals. Això vol dir que haurém de buscar una coral amb qui fer-lo i escollir dos caps de setmana per a realitzar-lo.

L'equip tècnic ha cregut interessant elaborar un programa ampli, amb estils i nivells molt diferenciats, per tal de facilitar els recursos perquè les corals, a més de les cançons dites obligades, puguin fer un repertori de treball i concert a la seva mida.

CURS CORAL 98-99

Estadística de la Coral Bon Cant

Tal com hem assenyalat anteriorment, la Coral Bon Cant ha iniciat el nou curs amb un centenar de cantaires. En comparació amb el curs passat hi ha hagut un descens d'11 cantaires.

El grup petit ha tingut enguany 8 noves inscripcions i s'han incorporat d'aquest grup 15 cantaires al grup mitjà. Quant als "grans" hi ha hagut 3 altes i 15 incorporacions dels "mitjans". D'aquest grup ha passat 1 cantaire a la Coral d'Avui.

	96-97	97-98	baixes	baixes per canvi grup	altes	altes per canvi grup	98-99
GP	35	43	5	15	8	0	31
GM	44	36	7	15	0	15	29
GG	33	33	9	1	3	15	41
	112	112					101

GP= grup petit, GM= grup mitjà, GG= grup gran

J. Pijuan

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon 973 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

CONCURS PEL LOGOTIP DE L'IES RIBERA DEL SIÓ D'AGRAMUNT

L'Institut d'Educació Secundària d'Agramunt celebra durant el curs 1998/1999 el 25è aniversari. És per això que convoca un concurs de creació d'un logotip o marca que identifiqui d'una banda el centre i d'altra aquest 25è aniversari. Un cop finalitzats els actes de commemoració d'aquest aniversari, aquest anagrama s'emprarà com a signe identificatiu de l'Institut.

BASES

- 1.- Poden optar-hi totes les persones físiques, entitats o empreses de qualsevol nacionalitat que ho desitgin.
- 2.- Les propostes hauran de ser inèdites i originals.
- 3.- Pel que fa a la tècnica, es poden utilitzar dos colors, a més a més del blanc i el negre. Així mateix caldrà presentar en el que sigui en color, l'aplicació a una sola tinta. També caldrà tenir en compte la possibilitat d'adaptació sobre diferents suports i mitjans de reproducció. En el logotip hi haurà de constar el lema "25è Aniversari", lema que s'eliminarà un cop celebrats els actes commemoratius.
- 4.- Cada concursant pot presentar una única proposta en format DIN A4 sobre un suport de cartó-ploma.
- 5.- L'obra presentada anirà acompanyada d'un sobre tancat amb un lema on hi constaran les dades de l'autor/a (nom, adreça, telèfon, edat i empresa o col·lectiu a què pertany, si s'escau).
- 6.- Hi haurà un únic premi de 30.000 ptes. atorgat per l'IES Ribera del Sió d'Agramunt.
- 7.- El termini de presentació s'acaba el dia 9 de desembre de 1998, a les 17 h. Els originals s'han d'adreçar a:
IES Ribera del Sió (At. Sr. Director)
Petronel·la, 1 - 25310 Agramunt
Tel. 973 39 08 03 - Fax 973 39 11 98
- 8.- El treball premiat restarà en propietat de l'IES Ribera del Sió d'Agramunt per al seu ús, entenent que el premi inclou tots els drets que es deriven de la difusió i reproducció del logotip.
- 9.- La composició del jurat serà la següent:
President/a: Sr. Director de l'IES Ribera del Sió
Secretari/a: Sr. Secretari de l'IES Ribera del Sió
Vocals: Professor de Dibuix de l'IES Ribera del Sió
Un/a representant dels pares
Un/a representant dels alumnes
Un/a representant del PAS
Un/a representant del claustre de professors
- 10.- El veredict del jurat es farà públic el dia 18 de gener de 1999 a les 18 h. a la Sala d'Actes de l'Institut. Les obres no premiades es podran passar a recollir un cop acabada l'exposició el dia 26 de març de 1999. Si en el termini de seixanta dies les obres no han estat retirades, aquestes restaran en propietat de l'Institut.
- 11.- Els/les concursants es sotmetran a l'acceptació de les bases i el veredict del jurat, que es considera inapel·lable. L'IES Ribera del Sió es reserva el dret de modificar les bases si les circumstàncies ho exigeixen, d'acord amb els criteris de la convocatòria i el parer del jurat.

IES Ribera del Sió 25 anys

L'Institut de la nostra vila fa 25 anys que col·labora a elevar el nivell educatiu dels nostres joves. Per aquesta raó els responsables del centre estan preparant una colla d'actes i activitats que en un proper número esperem detallar. De moment s'ha començat amb la convocatòria d'un concurs per tal de dissenyar l'anagrama del centre (que el lector pot trobar en aquest mateix número). Durant els pròxims mesos esperem informar a través de Sió de les activitats i altres qüestions relacionades amb la celebració del vint-i-cinc aniversari.

Aprofitem l'avinentsa per demanar a exalumnes, exprofessors i tothom en general que facin arribar a la direcció del centre qualsevol material (especialment fotografies) relacionat amb l'Institut, el qual servirà per portar a terme el projecte d'edició d'un llibre sobre els 25 anys del centre.

L'Escola Municipal de Música

El dia 30 d'octubre, a les 10 del vespre, va tenir lloc al Foment Parroquial una **Assemblea general de l'Escola Municipal de Música**. L'acte fou obert pel Sr. Alcalde de la vila que parlà de dos importants projectes de l'Escola com són la creació de **l'Escola de Cobla** i la creació de la **tercera Cobla** de la vila d'Agramunt. Després hi hagué un petit concert a càrrec d'alguns alumnes de la mateixa escola. En tercer lloc intervingué el director de l'Escola, Ricard Bertran, que parlà de la planificació del present curs, de la reforma educativa en les Escoles de Música i de la possibilitat i conveniència de la creació d'una AMPA de l'Escola Municipal de Música. En aquest darrer sentit s'acordà que en els propers dies es passaria una butlleta a tots els pares per tal que es puguin manifestar al respecte. També el director explicà que es confia que l'edifici de les escoles del Passeig, que ha quedat lliure, sigui acondicionat degudament per tal que s'hi pugui traslladar l'Escola Municipal de Música en el pròxim curs, ja que les instal·lacions actuals de Cal Mas Vell han quedat realment petites.

J. P. ➔

Entrevista a Josep Mª Inglés:

L'Institut, el triomf de la meva vida!

El Sr. Inglés, va néixer el dia 16 de febrer de 1922 a Agramunt. O sigui que ara té 76 anys. Ha residit tota la seva vida al poble en la cèntrica plaça del Pou, envoltat de la família: la seva muller, els seus tres fills i els seus néts. Quan era infant va ser dels pocs d'Agramunt que en aquells temps va poder estudiar el batxillerat. De gran va treballar en el gremi de l'hostaleria durant tota la seva vida fins que es jubilà. També podem dir que es va dedicar a la «política» municipal. En Josep Mª Inglés Mortés, era l'alcalde de la nostra vila quan es va construir l'Institut, ara en fa 25 anys. Hem volgut fer-li una entrevista, perquè ens expliqui com va succeir.

– Vostè era l'alcalde quan es va construir l'Institut?

– Sí. Vaig estar nou anys a l'Ajuntament: sis anys d'alcalde i tres de regidor. El dia 18 de juliol de 1969 vaig entrar d'alcalde a Agramunt.

– Com va sorgir la idea de construir un Institut a la vila?

– Quan jo estudiava, tan sols érem sis o set estudiants d'aquí Agramunt que podíem estudiar (ja que econòmicament ens ho podíem permetre). Jo sempre em preguntava per què no podia estudiar tothom. Així que anys després, quan em vaig incorporar a l'Ajuntament, vam apuntar la idea que es construís un institut a Agramunt; i quan em van nomenar alcalde em vaig proposar tirar la idea endavant.

– Qui va proposar la idea?

– Jo sempre havia tingut la idea de construir un institut al meu poble, però també s'ha de dir que una vella amiga del poble, Carme San Agustín (la germana de la coneguda Sra. Angelina, comadrona), que era professora en un institut de Lleida, em va donar l'empenta per seguir endavant.

– Quines persones hi van intervenir?

– Hi van intervenir, naturalment, els consellers de l'Ajuntament, però a més vaig comptar amb un gran suport per part de grans personalitats del món de la política, com el Sr. Joaquim Viola, que

formava part del «Consejo del Reino» que llavors tenia Franco, i que a més era diputat a les Corts.

– Va suposar un cost molt excessiu per l'Ajuntament?

– Va estar tot subvencionat per l'Estat, bé pel Ministeri d'Educació i Ciència, el qual ens va posar la condició que nosaltres haviem de cedir els terrenys, per tal de construir l'Institut. La compra dels terrenys va ser l'única despesa que va cobrir l'Ajuntament.

– Hi va haver alguns inconvenients en la construcció de l'Institut?

– Quan vam decidir construir l'Institut, ho vam demanar, però ens ho van denegar perquè deien que nosaltres teníem tres instituts a uns distància mitja de vint quilòmetres (Balaguer, Cervera i Tàrraga). Però jo volia que els agramuntins poguessin estudiar a la seva vila, sense necessitat de traslladar-se. O sigui que vam continuar insistint. Un altre problema que hi va haver, va ser les discussions entre els regidors de l'Ajuntament sobre la ubicació de l'Institut. Al final es va construir on jo desitjava. Cal dir que l'Ajuntament en aquella època tenia un pressupost molt baix i no teníem prou diners per pagar els terrenys de l'Institut, així que la Caixa ens va fer un préstec avalat per gent d'Agramunt que estava bé econòmicament. Més tard, l'Ajuntament va tornar els diners.

– Des de la compra dels terrenys

Foto: Font

El Sr. Josep Mª Inglés en el despatx de l'Ajuntament quan era l'Alcalde de la vila.

fins a la construcció de l'Institut, va passar bastant temps...

– Sí, van passar dos anys, ja que no s'aprovava la construcció.

– Com van anar les obres?

– Les obres van anar bé. A Madrid es

va fer una subhasta per tal d'eleger qui s'havia d'encarregar de les obres; que va ser el Sr. Bardier (de Balaguer). Llavors es va subcontractar tots els paletes d'Agramunt, per tal que tots tinguessin feina. L'arquitecte, que era del Ministeri d'Educació i Ciència, i que va fer els plànols de l'Institut, venia molt sovint a revisar les obres. L'Institut va ser una obra feta a consciència; es va fer de pressa, però està molt ben feta. L'Ajuntament només va gestionar-ne: el pre-projecte, el projecte i el projecte d'execució.

– Però un cop fet l'Institut, va estar un temps sense funcionar. Perquè?

– Doncs, perquè el decret per posar-lo en funcionament no estava aprovat i no hi havia prou diners per pagar el professorat.

– Per tal d'obrir l'Institut, es van haver de fer gestions?

– Vaig haver de fer molts viatges a Madrid, ja que a Lleida no ens feien cas.

– En aquests viatges, què feia?

– Jo anava directament al Ministeri d'Educació i Ciència, allà esperava que algú m'atengués. Em vaig passar moltes hores esperant (però va valer la pena). Quan veia algú que em podia ajudar anava cap allà i l'intentava convèncer que l'Institut d'Agramunt s'havia d'obrir de seguida.

– L'acompanyava algú en aquests viatges?

– La persona que em va acompanyar molts cops va ser en Joan Escolà (ell té un paper molt important sobre la construcció de l'Institut). Ell era un home de bones armes, quan m'acompanyava em sentia molt segur. En Joan dominava tot el referent als Ministeris. Tots dos vam empaitar moltes vegades els Diputats de les Corts. A mi de vegades em feia cosa parlar amb algun Diputat, i ell sempre m'animava.

– Al principi l'Institut d'Agramunt estava juntament amb el de Tàrraga, per què?

– Perquè per poder crear l'Institut, havia de dependre primer d'un altre, en aquest cas va ser el de Tàrraga. L'Institut d'Agramunt era un desdoblament del de

Tàrraga La denominació en el principi va ser: "Institut: Tàrraga - Bellpuig - Agramunt". De Tàrraga en va dependre durant cinc anys. A partir del curs 78/79 l'Institut tan sols fou d'Agramunt.

– Vostè, va donar classes a l'Institut. Expliqui'ns-ho.

– Jo hi vaig ensenyar una assignatura anomenada «Educació Cívica, Social i Política». Per a mi va ser una experiència magnífica; durant aquella època vaig tenir l'oportunitat de conèixer el jovent més que mai. A part d'Agramunt, també vaig donar classes a Tàrraga i a Bellpuig, durant uns cinc cursos.

– Ens pot explicar alguna anècdota sobre la construcció de l'Institut?

– Sí; en un dels viatges a Madrid, quan

l'Institut ja estava construït i no s'aprovava el decret, vaig amenaçar amb «volar» l'Institut amb una bomba o bé amb omplir-lo de porcs, perquè tota la premsa d'Espanya ho sabés i fes quedar en ridícul el Ministeri d'Educació i Ciència de Madrid.

– Creu que ha valgut la pena la construcció de l'Institut a 25 anys vista?

– Moltíssim; això sens dubte. Molts alumnes, gràcies a l'existència de l'Institut d'Agramunt, han pogut realitzar els seus somnis i gaudir d'un bon futur. És pot dir que el millor triomf de la meua vida ha estat construir l'Institut d'Agramunt.

Janett Roman

Les autoritats fent una visita oficial a l'Institut abans de començar a funcionar com a centre d'ensenyament (juliol de 1972).

Foto: Font

Ara els nostres rius desemboquen al Palau Robert.

Els rius de Catalunya són molt més rics del que t'imagines. Son tot un món per descobrir. Amb el seu misteri. Amb la seva pròpia fauna. Amb la seva mitologia. Amb el seu passat. I també, amb molt de futur. I és que ara, a Catalunya, els rius tenen i ens donen vida. Redescobrim i conservem la seva màgia. Perquè els nostres rius són un patrimoni de tots. Ara, a Catalunya, els rius són vius.

Viu-los al Palau Robert a partir del 6 d'octubre a l'**Exposició Les veus del riu.**

 **Generalitat
de Catalunya**

Ara és demà

Amb el patrocini de: **Agbar**

AIGÜES DE BARCELONA

Els lectors escriuen

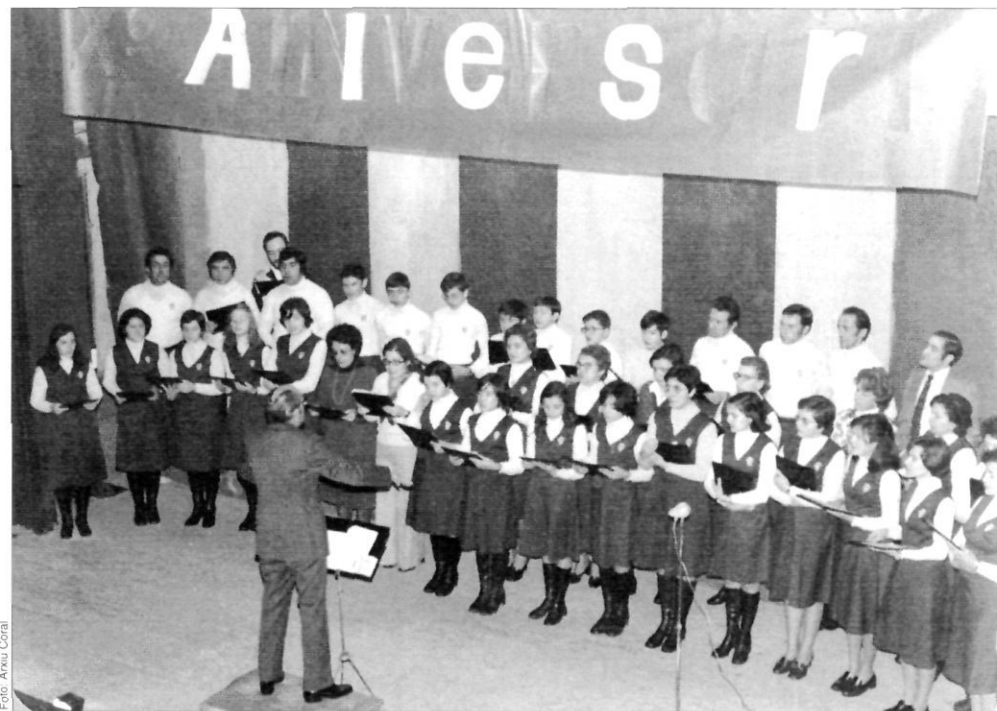
Sr. Director,

En relació a l'article de **POUANT SIÓ** que es publicà el mes de juliol i que fa referència a que és hora de retre homenatge al fundador de la Coral d'Avui, Sr. Antoni Canosa i Vidal.

Sobre aquest punt voldriem fer l'aclariment que la Coral d'Avui va retre un merescut homenatge al Sr. Antoni Canosa durant la celebració del Concert de Nadal en la diada de Sant Esteve de 1976 coincidint amb la commemoració del X Aniversari de la fundació d'aquesta Entitat. En el decurs d'aquell acte tingué lloc l'estrena, per primera vegada dins el cant coral, de la sardana original d'Antoni Canosa i amb lletra del Sr. Emili Curià, batejada per la Coral amb el nom de "**Flor de l'Ametller**" que va ser dirigida pel mateix Canosa. A més a més se li va fer entrega d'un record pels membres més antics de la Coral.

Atentament,

LA CORAL D'AVUI

Concert de Nadal 1976.

El Sr. Antoni Canosa dirigint la sardana «Flor de l'Ametller» que interpretà la Coral d'Avui en el seu homenatge.

Al mestre Guillem Viladot

Estimat mestre,

Quan encara són recents l'impacte i el ressò de la inauguració vostra de Lo Pardal III (casa de la poesia visual a Agramunt), –i de la meva estirada involuntària al terra de lo Pardal I amb el resultat d'una escultura agredida–, em dispo a dedicar-vos aquestes primeres ratlles públiques.

De la mateixa manera que vós haveu confessat públicament quins han estat els vostres mestres, jo ara vull confessar –vós ja ho sabeu– quins són els meus: Joan Brossa, Carles Hac Mor i Guillem Viladot. Tres mestratges vitals, poètics, filosòfics i actius o d'acció poètica.

Recordeu aquella tarda a Agramunt, després que, casualment, em topés amb

el vostre taller mentre anava cercant el camí de l'Espai Guinovart? Quin goig que fèieu amb aquella monumental bata grisa, daliniana, llarga fins als peus! I de la conversa posterior, us en recordeu? Jo, al divan improvisat d'una cadira, i vós fent de psicoanalista en un balanci. Ah, mestre, si sabéssiu la continuació d'aquelles històries us fregaríeu les mans i els peus amb la meva cara neta i polida (del *minimal*). Per cert, esteu més *guapo* ara amb els cabells tallats ("Per al poeta, la poesia és l'acte fundacional del jo", G. Viladot).

Mentre, a aquestes alçades del vostre pelegrinatge vital, humà, ja no heu de demostrar-nos res. Vós sou Lo Pardal (la primera casa de la poesia visual al món), la primera exposició de poesia visual als

Països Catalans (Lleida, 1971); vós sou Riella i l'Espai Guinovart, la serra d'Almenara i tot el que representa, –els dos ho sabem bé–; vós sou la vella farmàcia, Agramunt i Bellcaire... *comiamón!* Sou anàlisi i síntesi, ocell i cadira, roda i ou rebentat... *comiamón!* No, no vaig ser jo qui us va perdre –per sempre més?–, aquell escrit preciós d'encàrrec, llegit a Poètica 88 que va tenir lloc a Bellcaire d'Urgell, l'abril de 1988, fa més de deu anys. I en canvi, encara ara sento aquella pèrdua.

Tornaré a Lo Pardal (la visita és gratuïta); aneu-vos preparant.

Per cert, ara us hauríeu de tallar el bigoti, no?

Joan Borda, poeta minimalista

SERVI 10

LLOGUERS

PISOS

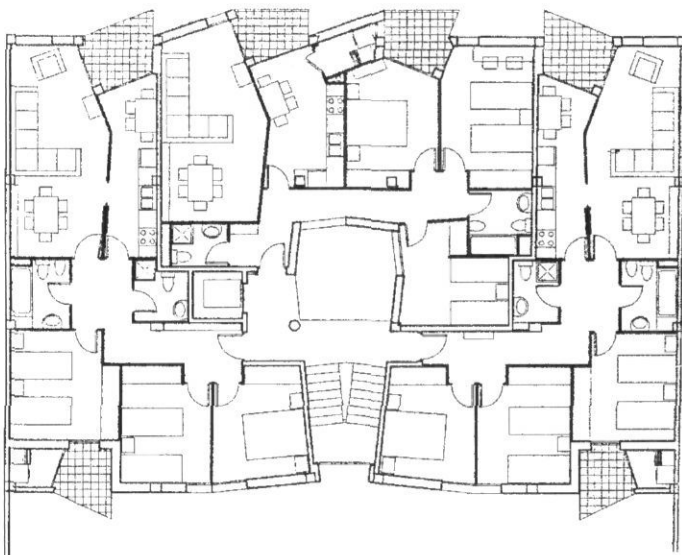
- C/. Sió. 5 habitacions. Foc a terra. 2 banys. Pos. calefacció.
- C/. Jaume Mestres. Moblat.
- C/. Àngel Guimerà. Totalment reformat.
- C/. Avgda. Agustí Ros, 26
- C/. Baixada Mercadal, 7
- C/. Sant Joan, 27

LOCALS COMERCIALS

- Sabateria de Dalt. 70 m².
- Comtes d'Urgell. 2 sortides. 5 m. d'alçada.
- Estudis Nous. 60 m².
- Local 580 m². Amb altell.
- Tàrrega. C/. Jaume I. 140 m².
- C/. Convent. Baixos. Magatzem. 13 x 12 m.
- Ctra. de Cervera, 8.
- Carrer Castell.

PARCEL·LES

- Parcel·les zona Clos.
- Parcel·les Ronda del Molinal.
- Terreny de cultiu (600 m.) zona dels horts.
- Terreny de cultiu. Ventoses.

VENDES

CASES

- Vilanova de Bellpuig. 400 m², reformada. Ideal 2ª residència. Possibilitats venda-lloguer.
- Tàrrega. Planta baixa + 2 pisos + pati exterior.
- Claravalls. 2 plantes. Cuina reformada. Terrassa.
- Santa Maria del Camí. 2 plantes. Piscina, jardí.
- Tàrrega. Plaça de les Nacions.
- Casa Butsènit. Totalment reformada. Pedra vista.
- Tàrrega. Ctra. Barcelona.
- Cases unifamiliars. Plaça del Clos. 3 places de pàrquing. 2 plantes. *Ampla terrassa.*
- Casa. Plaça Mercadal.
- Mont-roig. Casa pairal, 2 plantes.
- Casa Raval de Puigverd. Agramunt.

PISOS

- Artesa de Segre. Plaça Ajuntament. Acabats 1ª qualitat.
- C/. Castell, 9 1r Pis. Semi-nou.
- C/. Teixidors, 12.
- OPORTUNITAT. Avgda. Agustí Ros. Molt econòmic.
- Plaça Fondandana, 4. Nou.

LOCALS COMERCIALS

- Nau, Marià Jolonch, 400 m²
- Ctra. de Cervera. Ideal per comerç.
- Tàrrega. C/. Jaume I. 140 m².

SOLARS

- Polígon Industrial, 500 m². Amb serveis.
- Avgda. dels Esports, 575 m².
- Raval de Puigverd, 75 m².
- Finca urbana a Ctra. de Cervera, 550 m².
- Finca urbana. Avgda. dels Esports.

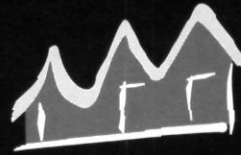
- **HIPOTECA 4%**
- **POSSIBILITAT FINANÇAMENT 100%**

Carrer Pau Casals - Carrer del Clos
Acabats de qualitat, tot exterior
Armaris encastats
Calefacció a gas
Zona ajardinada interior
Pàrquings 1 i 2 vehicles
Bona situació

ADMINISTRACIÓ DE PISOS I COMUNITATS

Tel. i Fax **973 39 23 24**

SERVIMUNT
ara és

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

C. Àngel Guimerà, 26 baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

ASSESSORIA IMMOBILIÀRIA, FINANCERA I FISCAL

Oportunitats!!

VENDES

- Pis C/ Castell, 3 hab., semi-nou. Ocasió.
- Pis C/Estudis Vells. Per reformar, molt econòmic.
- Pis C/ Control, completament reformat
- Pis Plaça de l'Església, 2ª planta, gran qualitat, pàrquing, ascensor.
- Apartament Pont d'Alentom, des de 5.900.000.
- Casa Pradell, molt bonica; reformada.
- Casa amb local comercial, a la Plaça de l'Església
- Casa restaurada, 1.000 m², pati, les Pallargues.
- Casa C/Pau Casals, 80 m² jardí.
- Casa a Montclar, reformada, estil rústic.
- Casa C/Comtes d'Urgell. 2 pisos. Seminova, baixos.
- Casa Raval de Puigverd, 4 hab, reformada, Jardí.
- Casa a Ventoses, celler, jardí, grans interiors.
- Casa a Mont-roig, reformada. Oportunitat. Baixos.
- Casa 2 pisos, amb piscina i jardí. Artesa de Segre.
- Baixos davant CAP, cantoners.
- Magatzem, Raval de Puigverd 140 m²
- Finca rústica terme de Puigverd, partida quadres.
- Finca rústica de reg, a Montgai.
- Solar Pg. Nou, 575 m², cantoner.
- Solar 500m², nova urbanització.
- A Tàrrega, terreny urbà de 3.300 m² per edificar.
- Local C/ Pau Casals, 120 m² cantoner davant la Plaça
- PARCEL LES INDUSTRIALS DES DE 4.000 PTS/M²
RÚSTIQUES DIVERSES REGADIU I SECÀ

LLOGUERS

- Pis C/ Castell, 3 hab.
- Pis C/ Jaume Mestres, moblat, 2ª planta.
- Pis C/ Vilavella, 160 m².
- Pis Av. M. Jolonch. Econòmic.
- Estudi amoblat, C/Sant Joan.
- Estudi, C/Sant Joan.
- Estudi C/Vilavella.
- Casa Ctra. de les Puelles, 3 hab., econòmic.
- Local C/ Clos, 70 m².
- Local Pl. Mercadal. 70 m². Sortida 2 carrers.
- Local C/ Clos, 240 m².
- Local Av. M. Jolonch, 40 m².
- Local Pl. Pou, 120 m², totalment condicionat.
- Local C/ Institut, 100 m².
- Local Av. M. Jolonch, apte per a pàrquing.
- Local Pl. Mercat, 45 m², cantoner.
- Local Pl. Església, 50 m².
- Magatzem C/ Safarejos, 600 m², 2 entrades.
- Magatzem 300 m², a Mafet, molt alt.
- Magatzem Raval Puigverd, 150 m².
- Magatzem C/ Les Planes 300 m².
- Es traspassa TOT A 100. Oportunitat.

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS I EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
- d'Informàtica
- Material •
- Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
JH. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64

AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

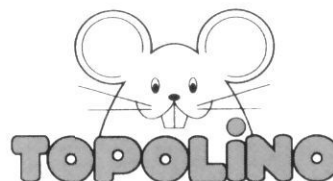
Tel./Fax 973 39 12 13
(3línies) Urgell

FABRICANT DE TENDALS

- * Tendals façana i camió
- * Tapisseria - Cortinatges
- * Matalassos
- * Persianes - Mosquiteres
- * Retolació adhesiva

Av. M. Jolonch, 38 - Tel. 973 39 06 37 - Fax 973 39 21 92
25310 AGRAMUNT (Lleida)

roba infantil
i juvenil
tot pel nadó

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torra" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT

C/. Balmes, 3 baixos - Tel. 973 60 05 55
25230 MOLLERUSSA

Gent, fets, coses...

De fires

La celebració de les fires sempre ha estat un motiu fester arreu dels pobles i ciutats del país i, juntament amb la festa major, un dels que han gaudit de més poder de convocatòria de públic.

Si comparem les fires actuals amb les d'abans, veiem la important transformació que l'era dels avenços els ha anat imprimint.

A Agramunt se'n feien més de fires. Unes fires tradicionals de la seva època, però, un cúmul de circumstàncies es van encarregar de signar la seva defunció i, ara fa una dècada més o menys, es va optar per celebrar-ne una d'edició anual tot infonent-li una nova dimensió més d'acord amb l'actualitat i que, de passada, tingués per referència la dolcesa distintiva dels nostres torrons i xocolata. I des d'aleshores s'ha anat refermant, any rera any, fins a consolidar-se com una de les capdavanteres dels voltants.

És clar que les coses no vénen per si soles. Com en tot, han calgut unes mans, sovint anònimes, per a moure'n els fils amb dedicació i, sobretot, encert. Ens plau creure que aquesta finalitat s'ha aconseguit prou bé, i cal agrair-ho i, de passada, encoratjar-los a no defallir en una tasca de la qual cada cop se'n poden recollir millors fruits.

Gràcies al nou dinamisme que se li ha donat, gràcies a la meteorologia i, també, gràcies a la diversitat d'actes culturals i de tota mena, la darrera edició ha superat amb escreix les anteriors i, probablement, les previsions més optimistes.

És clar que amb els canvis, uns obligats per les circumstàncies, i uns altres no tan obligats, però encertats, hi hem sortit guanyant, sobretot en perspectives i projecció de la nostra vila, però malgrat tot, penso que en l'interior de molts de nosaltres resta, mig amagat, un sentiment d'enyorança envers aquelles fires en què, en comptes de maquinària agrícola i industrial, en comptes de cotxes i del desfici propi de la cursa electrònica, s'hi exposaven els carretons amb roda de ferro, les canastres de garrins, les ovelles i corders, les mules i pollins, el sac de patates o el costal de nous, d'entre altres, molt variats productes.

És a dir, en aquells temps la fira era sinònim de tractes de compra-venda i, en certa manera, d'especulació de cara al cèntim amb els cinc sentits.

A. Ponsa

L'Espitllera

“Rebuig als dictadors”

Quan el lector llegeixi aquest article potser l'afer Pinochet ja s'haurà resolt en un sentit o altre. Fa dues setmanes que els mitjans de comunicació ens informen de les possibilitats que l'exdictador xilè sigui jutjat per la justícia del nostre estat com a conseqüència del recurs interposat per la mort de ciutadans espanyols. La qüestió és greu i no admet gaires matisos a l'hora de posicionar-se. En un plat de la balança hi ha un grapat de cadàvers, de desapareguts i de torturats que clamen justícia (una justícia que no s'ha pogut portar a terme en el propi país perquè la transició xilena ha estat un muntatge preparat pel mateix exmandatari). En l'altre plat hi ha un dictador que no va tenir escrúpols a l'hora de donar un cop d'estat i de fer matar persones per tal de controlar l'aparell estatal. Els familiars de les víctimes clamen amb raó que es faci justícia d'un cop ni que sigui en un país que no ha donat gaire bon exemple pel que fa a dictadors.

Encara que Pinochet pugui retornar impunement a casa seva, tot aquest aldarull haurà estat positiu, ja que molta gent i molts polítics de signe divers han manifestat públicament el refús a les dictadures. És bo que tots els demòcrates fem saber ben fort que no volem dictadors ni aquí ni més enllà i que cal que aquells dictadors que encara resten en el control de l'estat sentin com la terra davall seu tremola. Cal que se'ls aïlli i se'ls demanin comptes pels crims comesos impunement.

Amb el canvi de segle de ben segur que se'ns proposarà que fem balanç del que han estat aquests darrers cent anys. Si per una banda hi podem veure els avenços que ens ha aportat la tecnologia (que no sempre s'ha aplicat per al bé de la humanitat), per l'altra hem d'acceptar que en l'àmbit de la política (que suposa la convivència i la tolerància) encara ens queda molt per millorar. I en això ens hi han ajudat força personatges dictatorials tan nefastos com Hitler, Stalin, Franco, Mussolini, Pinochet i un llarg etcètera que encara dura. Ara per ara fa falta una justícia universal que, entre altres coses, no permeti l'existència de dictadors com els que hi ha hagut durant el present segle. Potser amb l'assumpte Pinochet s'ha començat quelcom en aquest sentit, si bé estem ben bé a les beceroles. Caldrà, doncs, que el pròxim centenni tots els ciutadans del planeta ens esforcem en recuperar l'assignatura de política, perquè la nota que globalment hem aconseguit marca un alarmanant “*molt deficient*”.

Joan Puig

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

FITÓ, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04
Tel. mòbil 908 93 89 37

AGRAMUNT (Lleida)

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

**TALLERS
BERTRAN, S.L.**

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ **ASSEGURANCES**
- ✓ **RECANVIS**
- ✓ **PLANXISTERIA i PINTURA**
- ✓ **VEHICLES D'OCASIÓ**

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13
Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
AGRAMUNT

Elaboració artesana de
torrons i massapans

**TORRONS
FELIX
ARTESANS**

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

A la Pobla de Segur amb tren

El tren aparegué puntualment entre soroll de metalls i frens. S'atansava amb una estudiada parsimònia i amb pitades intermitents que anunciaven la seva arribada.

Era petit, com un tren de juguina, en comparació als monstres de fibra i alumini actuals, però la seva reduïda capacitat el feia més familiar, més assequible.

Acostumats a desplaçaments frenètics automobilístics, el tren ens donava l'opció de viatjar assossegadament, sense presses, i l'oportunitat de contemplar, amb calma, paisatges de verds ubèrrims, de llacs quiets i transparents i de muntanyes a l'abast de la mà.

Després, còmodament assegudes, amb l'acompanyament característic dels sorolls compassats de les rodes desfilant sobre els rails, la sensació de balanceig convidava a una becaina, com si fóssim nadons bressolats per la mare.

Puntual l'arribada a la Pobla de Segur i ben disposades a descobrir les nostres contrades. La població compta amb 3.300 habitants i és un important centre comercial i turístic. Ha contribuït llargament a la seva popularitat la festa dels Raiers, homenatge a una professió que absorbida per noves tècniques ha quedat en el record. El museu destinat a la seva memòria és interessant i instructiu.

La destil·leria, una mica rudimentària i de poca capacitat, fabrica una ratafia de nous excel·lent i, malauradament, poc coneguda.

Digne de veure és el molí d'oli conservat amorosament al llarg dels anys, d'una forma impecable. Si obro una mica la memòria del passat, em recorda el molí d'oli del padri tan artesanal i tan entranyable.

Un tomb per la població ens acosta a l'hora de dinar, que com sempre, omple el pap i deixa lliure la xerrameca.

La tornada més calmosa i més dispersa en grupets petits i aïllats.

Un dia que trenca la monotonia del viure quotidià i t'apropa a la naturalesa.

Fins una altra.

T. Sans

Manca de civisme

Tot esperant ser atesa en un establiment comercial, vaig ser testimoni involuntari d'una conversa entre dues senyores. El tema era la manca de civisme en tots els ordres i a tot arreu, sense descuidar, és clar, la nostra vila. "Només cal engegar el televisor, sortir al carrer o fullejar la premsa per veure com va tot", deien.

Per tal de posar fre a tanta disbauxa, una de les senyores va deixar anar una solució. Segons ella, la solució, va dir: "El que s'hauria de fer als col·legis és, enmig de tantes assignatures, donar cabuda a unes bones ensenyances de civisme i urbanitat". Heus ací la solució segons la senyora que anomenarem C.

D'acord amb vostè, senyora C, d'acord. Adoni's, però, (gairebé sempre surt un però) que els ensenyants van sadolls de feina i molt curts de temps. Els llibres de text són llargs i més d'un cop enrevessats. Els alumnes esdevenen cada dia més entremaliats i una mica... com ho diria... fets a la seva. Amb tot, senyora C, potser mirant-ho bé, encara trobarien un foradet, dins l'horari escolar per entaforar-hi unes normes de civisme i urbanitat, la qual cosa, si som un xic optimistes, ens beneficiaria a tots.

Però... ja som una altra vegada al però. Aquestes ensenyances de civisme, aquesta part importantíssima de formació humanística, ha de tenir, per ser efectiva, una continuïtat familiar. Si l'escola sembra, i els pares no llencen adob al sembrat, difícilment el fill podrà segar i, en conseqüència, ni ell ni la societat podran recollir el fruit madur. Dic això perquè l'escola, sola, que poca cosa hi pot fer!

No parlo de memòria. Fa poc temps llegia al periòdic d'una ciutat important de casa nostra, un fet que plasma l'afirmació anterior.

La policia va sorprendre un menor tafanejant en un cotxe, el propietari del qual no era, precisament, de la família. Els pares del noi, assabentats del fet, es personaren a la comissaria tot clamant i perjurant que el seu fill era innocent, que no havia fet tal cosa perquè era incapaç d'una malifeta com aquella.

Enfront d'aquesta actitud tan inversemblant (actitud que coneixen molt bé més de quatre mestres), deia l'article, que el policia, no per la força de la raó, sinó per l'altra, va deixar el menor en llibertat.

Casos com aquest, viscuts massa sovint, sobretot en poblacions grans, potser donen una idea de la formació, o deformació, que algunes famílies proporcionen als seus fills. Podria l'escola fer-hi front amb unes ensenyances de civisme i urbanitat?

Cal pensar que els principals educadors dels fills han de ser els pares, i, per tant, ells i sobretot ells, són els qui han de donar aquestes tan necessàries normes d'educació i bon comportament. L'escola té la funció de col·laborar amb la família, no la d'ocupar el seu lloc. La finalitat principal de l'escola és instruir, ensenyar, donar coneixements. Després d'això, repeteixo, col·laborarà amb els pares, familiars, societat... educant i corregint, si cal, el comportament de l'alumne, però mai l'escola no passarà davant dels pares quant a educació.

La tasca en la formació integral del nen ha d'anar a mitges. Per una part es donarà la instrucció i per l'altra, l'educació. La primera a càrrec de l'escola, la segona a càrrec dels pares amb la col·laboració, el més estreta possible, de l'escola, ja que ella sola no pot (ni deu) tirar endavant tot el procés complicadíssim que suposa fer d'un nen un home.

Agnès Escolà

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

NOTA

Agrairiem a tothom que disposés d'imatges gràfiques relacionades amb el passat de la nostra Vila, ens les fes arribar per mitjà de qualsevol redactor. També encara s'hi és a temps de cedir-ne pel col·leccionable que s'està publicant. D'aquestes imatges en fem una còpia i les retornem ràpidament.

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 973 39 16 55

AGRAMUNT

Vicens

Torronaires des de 1775...

La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CARAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrega, s/n. Telèfon 973 39 06 07

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

Set agramuntins visiten la tomba del Pare Gras

Amb motiu del pelegrinatge que des de fa onze anys ve organitzant la Diòcesi d'Urgell a Fàtima, vàrem tenir ocasió de visitar la Comunitat Religiosa de CRIST REI al nostre pas per Granada, el dijous dia disset de setembre.

Al matí havíem visitat l'Alhambra i el Generalife, la Catedral, la Capella Reial on hi ha les tombes dels Reis Catòlics i llurs fills... Tot preciós.

A la tarda, oh! a la tarda! Va ésser més que preciós, molt emocionant. Davant la tomba del Pare GRAS, fill insigne d'Agramunt, tinguérem la Missa concelebrada per deu sacerdots del Bisbat d'Urgell, que juntament amb els cinquanta pelegrins i les Religioses omplíem de gom a gom la petita, però acollidora capella.

L'acollida que ens dispensaren en tot moment les Religioses fou extraordinària. Senzilles, atentes, obertes,... i coneixedores, la major part d'elles, de la nostra Vila d'Agramunt. Ens ho volien ensenyar tot: el petit museu, on poguérem contemplar l'itinerari que havia fet el PARE GRAS en el seu temps des d'Agramunt a Barcelona per anar a estudiar; l'habitació on va morir, reduïda, senzilla, pulcra; un quadre amb la Verge dels Socors; fotografies de la nostra església i carrers de la Vila, així com també una vista

general de tot Agramunt... Llàstima de la manca de temps!

La casa, una meravella de netedat i pulcritud. Tot respirava pau i joia. Em manquen paraules per dir-vos tot el que vaig sentir. En acabar la visita ens obsequiaren amb un refrigeri.

Crec que la pelegrinació a Fàtima va quedar arrodonida (si així es pot parlar)

amb aquesta curta visita a les Religioses de Crist Rei.

Recomano, per finalitzar aquestes ratlles, a tots els agramuntins que en tinguin ocasió, que visitin aquesta santa casa. En sortiran meravellats i alhora edificats i amb una pau.... indescriptible. No en dubteu.

CONCEPCIÓ

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. (973) 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax (973) 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. (93) 464.80.27 - Fax (93) 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 39 17 48
fax 973 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

**PELS
PÈLS**

Tel. 973 39 24 71
Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

PERRUQUERIA

imma guerrero

El meu col·legi

Gabina Díaz, a mitjans dels anys 40.

Les meves filles no havien entrat mai al col·legi, però sabien molt bé com era, ja que, any darrere any, i des de les reixes del pati, els explicava amb molta il·lusió que aquell havia estat el "meu" col·legi.

Sempre em quedava amb ganes d'entrar-hi quan veníem als estius i els explicava tot el que recordava.

Donya Adela era la mestra de la classe dels més petits, i la pobra dona tenia tantes criatures, i érem tan entremaliats, que es va enginyar una canya tan llarga com tota la classe. De la seva taula estant tocava al cap de qui més es bellugava i feia soroll, sort que també tenia l'ajuda de la senyoreta Isabel.

La mestra donya Ramona, cansada perquè totes alçàvem la mà amb l'excusa de voler anar al lavabo i així poder sortir una estona de la classe, encomanava a una nena que acompanyés a la que sortia per poder vigilar si era veritat que anava al lavabo i si feia el que havia de fer.

També guardo un bon record de les mestres senyoreta Teresina i senyoreta Júlia.

Les classes dels nens eren al pis de dalt i les nenes no hi teníem accés. Els feien classe els professors Sr. Ribó, Sr. Curià i Sr. Gassó.

Aquest any, després de més de cinquanta, per la festa Major, aprofitant el dia de portes obertes del col·legi CEIP MACIÀ-COMPANYNS, vaig poder entrar a totes les classes d'on tants bons records tenia, amb la gran sorpresa de veure amb quin bon gust ho havien rehabilitat. Per això felicito els qui ho han fet possible. No obstant això, en entrar a "les meves classes", jo continuava veient-les tal com eren cinquanta anys enrere.

GABINA

Penya Agramuntina de Barcelona

Acaba de passar l'estiu i en el món de la nostra volguda penya han passat moltes coses.

En primer lloc, el passat mes de maig ens va deixar el nostre estimat president: Alexandre Rabés, persona que era l'ànima de les reunions que acostumem a fer tots els dimecres. El trobarem a faltar molt, però la vida segueix i el passat mes de juliol vàrem nomenar el seu successor, que és el Javier Bernaus, el més antic de tots els contertulians i, a més a més, una persona molt estimada per tots.

El primer acte del nou mandatari va ésser l'entrega d'un trofeu a l'amic Josep Padullés, acompanyat per Ramon Romeu, Jaume Marquilles i Paulí Ribera, que gentilmente va col·laborar amb la foto que us mostrem. Pel que l'amic Padullés es mereix, va ésser un homenatge molt senzill, ja que als seus 86 anys encara segueix donant mostres de la seva privilegiada vitalitat.

Creiem que ja ha arribat l'hora que els bons esportistes del poble, amb el suport de les autoritats pertinents de la província de Lleida i, com és lògic, d'Agramunt li facin els honors que es mereix.

PENYA AGRAMUNTINA DE BARCELONA

PERÚ 97: Crònica d'un viatge (1)

Travessar l'Atlàntic i gairebé tota l'Amèrica del Sud fins arribar a les costes del Pacífic, és un viatge que ens vàrem proposar amb la meua dona per tal de celebrar el nostre vint-i-cinquè aniversari de noces. Conscients, però, que el pressupost podria traspassar les nostres possibilitats, a anys vista, ja vàrem començar a fer "guardiola". La idea d'anar al **Perú**, no va sorgir per xamba ni per cap raó estrofolària que a algú se li pogués ocórrer, sinó que, l'encís de la cultura **INCA** ja feia temps que ens rondava per la barretina i la celebració del nostre aniversari va ésser l'excusa perfecta.

De records i vivències d'aquest viatge, que en total durà 19 dies, en podria escriure pàgines i més pàgines, no obstant, procuraré fer una crònica encara que precisa, el menys extensa possible.

El nostre viatge començà a la RESERVA NACIONAL de PARACAS i les illes BALLESTAS, a l'Oceà Pacífic i a 15 km. de la ciutat de PISCO. Aquesta reserva és el santuari més important d'aus i mamífers marins de tota la costa Peruana.

Gairebé al final de la península de PARACAS, podem observar "EL CANDELABRO". És una figura d'uns 200 m. de llargada cisellada a la roca i mirant cap al Pacífic. Qui ho va fer? Per què es va fer? Era una fita o un senyal per als vaixells?, no se sap. Encara és un misteri.

Embarcats en una llanxa ràpida en grups de 12/15 persones, i saltant com a cangurs, ja que l'Oceà estava una mica picat, al cap de més o menys una hora vam arribar a les illes BALLESTAS, paradís de la fauna marina. Centenars de "lleons marins", pingüins, pelicans, gavines, corbs de mar, etc. Com a curiositat, cal saber que són uns quants illots dels quals se n'extreia (avui en dia potser no tant), el "GUANO", un excel·lent fertilitzant que no és res més que els excrements dels centenars de milers d'aus marines que nien en aquelles illes.

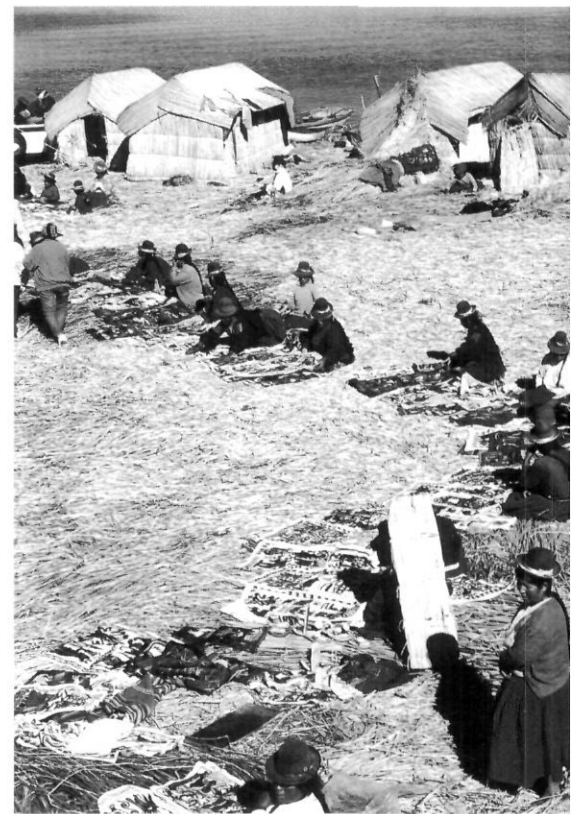
Seguint el viatge en direcció al sud cap a NASCA, vàrem fer una parada a la ciutat d'ICA per poder veure el "MUSEO DE LAS

PIEDRAS". És un museu particular del Dr. Cabrera, on hi té més d'11.000 pedres de totes les mides, curiosament classificades, a més de petites escultures de fusta i altres objectes interessants i curiosos. Segons el Dr. Cabrera, aquestes pedres gravades amb dibuixos d'animals, persones, operacions quirúrgiques, etc., són una autèntica biblioteca i tenen una antiguitat d'entre 60 i 100 milions d'anys. Concretament de l'Era Mezozoica o Secundària; però si els científics actuals ens diuen que la humanitat va aparèixer a primers de l'Era Quaternària, aquí hi ha el dilema. Sigui quina sigui la veritat, la qüestió és que són molt interessants les interpretacions i les explicacions del Dr. Cabrera, i que cadascú en tregui les conclusions.

Arribats ja a NASCA, i abans de sobrevolar les famoses línies, vam aprofitar un matí per visitar la necròpolis de CHAUCHILLA. En una zona desèrtica a 30 km. de la ciutat, s'hi troba un cementiri del període NASCA, és a dir, PREINCA. No s'hi han trobat objectes de valor ja que ha estat altament saquejat. No obstant, hi podem veure ossaments i esquelets blanquíssims, dissecats pel clima molt sec i pel sol, i embolcallats amb les teles de l'època. Hi ha gran quantitat d'enterraments en forma de panteó soterrat arran de terra, amb paret de tova i teulada, amb una o varies dependències, cosa que donaria a entendre que podrien ser tombes familiars, on els individus hi eren enterrats en posició "fetal".

Quant a les enigmàtiques línies de NASCA, cal saber que està prohibit passejar-s'hi. D'altra banda, però, a nivell de terra no es veu gairebé res. És des de l'aire, sobrevolant amb petites avionetes-taxi quan es poden veure amb tota la seva magnitud. El perquè i com es van fer, avui encara és un misteri. Hi ha moltes opinions, però cap definitiva. Espectaculars dibuixos geomètrics, triangles, rectangles, espirals i nombrosos dibuixos d'animals. Les mides de les diferents figures, van des dels 90 m. fins gairebé els 300 m. Rectangles perfectes que superen una àrea de més d'1 km²,

línies rectes com un tir d'escopeta que arriben als 10 km. de llargada, etc. El solc d'aquestes ratlles estan fets gratant la superfície de la terra i apilotant les pedres als costats, i en ser riques en "magneti-ta", el mateix principi d'atracció junt amb un clima sec i de gairebé nul·les precipitacions, han fet que arribessin als nostres dies gairebé en perfecte estat.

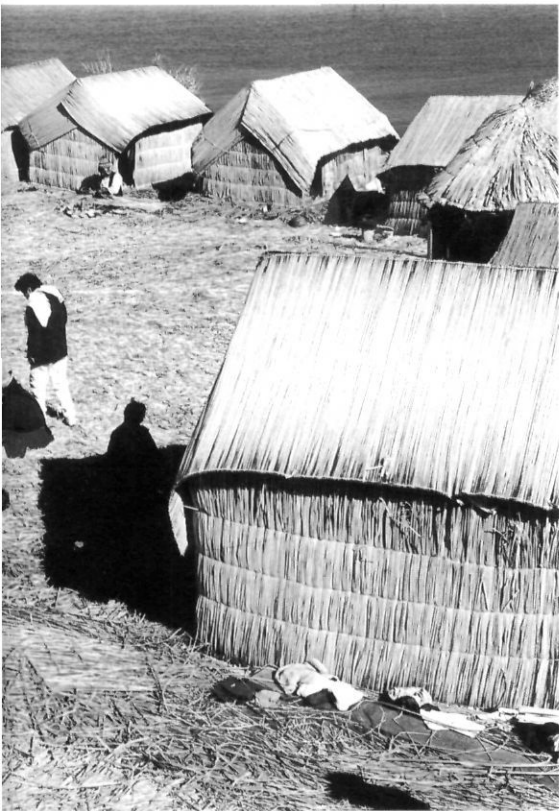

Abans de deixar NASCA i enfilem la "Panamericana" rumb a AREQUIPA, una breu visita en un taller de ceràmica. Un petit i rudimentari taller on les tècniques i procediments no han conegut el pas del temps, i han anant passant de pares a fills. El mateix tipus d'argila, el mateix tipus de forn de "pou", els mateixos colorants, tot igual que els seus avantpassats, per tal de poder fer unes "autèntiques rèpliques" de la ceràmica INCA.

AREQUIPA, la 2a ciutat del Perú, és coneguda com la "Ciutat Blanca". Situada a 2.363 m. d'alçada i ubicada als peus del volcà MISTI de 5.821 m. És un excel·lent punt de partida d'innombrables i atractives

activitats, tant turístiques com arqueològiques. Una d'elles és visitar l'impressionant "CAÑON DEL COLCA", un dels més fondos del món. Per visitar-lo, el millor és traslladar-se a la localitat de CHIVAY, a 3.700 m. d'alçada i que s'hi arriba després de fer 160 km. per una polsosa pista.

Els antics pobladors, quan feien aquest recorregut, a peu, naturalment, en arribar a la cota més alta del trajecte a 4.800 m., feien una petita ofrena en agraïment als

seus déus. Era una petita **fita** de pedres. No tenien gran cosa més. Avui, en aquest lloc hi ha un senzill mirador i una petita esplanada plena de petites **fites**. La nostra també hi és.

Aquí a CHIVAY, a l'hora de sopar a l'hotel on estàvem allotjats, vaig sentir una esgarripança quan el grup musical que amenitzava la vetllada amb cançons i música típica peruana, va interpretar un poema mig en "quechua" i mig en castellà que deia així:

**"Se llevaron nuestras riquezas,
humillaron a nuestro pueblo por más de
cuatro siglos,
pero no pudieron matar nuestra raza".**

En escoltar aquestes expressions, aquests sentiments que surten de dins del cor del poble peruà, un no pot estar impassible. No vaig poder-m'hi estar, i a la guia peruana que justament estava asseguda al meu costat, li vaig preguntar: *¿Cómo es posible que después de tanto daño como os hicieron los españoles, todavía llaméis Madre Patria a España?*, i amb veu baixa em va contestar: *"Yo no, y si lo decimos es por que nos obligan de cara al turismo"*. Això em va fer reflexionar en el següent: fa uns pocs anys, a Alemanya, es va "commemorar" (NO celebrar) amb mostres de penediment, el 50 aniversari de l'holocaust que els NAZIS van fer sobre el poble Jueu. Fa també uns pocs anys, el govern d'Espanya amb els Borbons al capdavant, van celebrar (NO commemorar) el 500 aniversari del descobriment d'Amèrica i de tot allò que tal esdeveniment comportà; però ningú es recordà de la "masacre" i l'holocaust que això va representar pels pobles americans.

Seguint per la pista de terra, a 60 km. de CHIVAY ens situem a la "CRUZ DEL CONDOR", un esplèndid mirador gairebé a la meitat del "CAÑON", i que valgui dir-ho, té una fondària màxima de 3.400 m. i una llargada de més de 100 km. És reserva natural de còndors, ocells amb una envergadura de gairebé 3 m. amb les ales esteses, i que amb una mica de sort es poden veure volar. Aprofitant el turisme, venedores de fruita típicament engalanades ofereixen al visitant tota mena de fruites del contorn.

Fent un salt geogràfic arribem al final d'aquesta 1a part, concretament a PUNO, a la vora del llac TITICACA. Possiblement un dels llacs navegables més alts i grans del planeta. Emplaçat a 3.820 m., té una extensió de més de 8 km², i una fondària mitjana de 300 m.

Embarcats ja dins la llanxa, a menys d'una hora de viatge, arribem a les illes flotants dels UROS. Aquestes illes són unes plataformes bastant grans, fetes de canya de "totora" entrelaçades entre si. S'hi camina com si ho fessis damunt d'un matalàs, i encara que sembla impossible, a més a més de les seves cabanyes també hi tenen els seus camps de conreu. Aquests indígenes, els UROS, varen decidir refugiar-se i viure en aquestes illes artificials i flotants, a causa de les contínues pressions de les tribus veïnes, els COLLAS i els INCAS. Curiosament, el tipus de barques que fan

servir són idèntiques a les que utilitzaven els egipcis fa milers d'anys, i també a les que actualment s'utilitzen a la Polinèsia i a l'illa de Pasqua, només que en aquests llocs estan fetes de "papyrus". És curiós com llocs separats geogràficament per milers de km., hagin desenvolupat embarcacions idèntiques. Aquest fet ens va fer pensar en les explicacions del Dr. Cabrera allí al "Museo de las Piedras", a ICA, on ens va ensenyar dues grans pedres on estaven gravats els continents de la terra, tal com eren milions d'anys enrere, i que no tenen res a veure amb els 5 continents actuals. Qui sap si llocs avui tan distants, llavors eren més propers.

Seguint el viatge pel llac, aproximadament al cap d'unes 3 hores arribem a l'illa de TAQUILLE. Des del petit moll, cal pujar per un camí amb més de 530 escales per arribar dalt de l'illa on hi ha l'únic poble, a 3.900 m. A diferència dels seus veïns els UROS, que parlen l'AYMARÀ, els "taquilenys" parlen el QUECHUA i a més a més són "endògams", és a dir, que es casen amb membres de la mateixa ètnia o tribu, conservant així, i d'una manera molt viva, les tradicions, costums i la llengua dels seus avantpassats **Incas**.

Així ho vàrem poder constatar, ja que la nostra visita va coincidir amb una de les festes populars de l'illa. La música, el color, la dansa, tot configurava un quadre indescriptible. Com a curiositat, el tipus de gorra allargada que portaven els homes, ja que segons el color, i segons cap a quin costat la duïen inclinada, volia dir que eren casats, solters, que buscaven parella, etc. Tot un llenguatge figuratiu. També eren curioses les faldilles de les dones formades per nombroses capes sobreposades, etc. I com a anècdota final comentaré el fet que hi havia pel lloc un avi d'aquells tan típics: amb el seu barret, la cara arrugada i la pell cremada pel sol. Li volia fer un parell de fotos i vaig optar per demanar-li permís tot dient-li: *¿Por favor, me permite hacerle un par de retratos?*, l'avi em mirà, m'agafà pel braç, i deixà anar tot una llarga paragrafada en QUECHUA. No sé si l'avi em va entendre o no, el que sí és, és que jo no vaig assabentar-me de res i per tant vaig creure oportú no fer-li cap retrat.

(Continuarà)

Pere Ribó i Bonet - Terrassa

Desè Aniversari

Cortinatges

Sangria

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

ELECTRICITAT F. MARCH

Francesc March Altarriba

C/. Asegous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 919 73 70 20

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- CUINES
- BANYS
- REVESTIMENTS

• ART FUNERARI:

Làpides, panteons,
creus, foto-ceràmiques.
Tot tipus d'accessoris
d'acer i bronze

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 / 39 11 83 • AGRAMUNT

Geografia

Fa pocs dies vaig assistir a una xerrada sobre art a l'*Espai Guinovart*. Una jove, entesa en art contemporani, ens parlava de l'obra, d'un localisme que assoleix dimensions universals, d'aquest pintor amb arrels a Agramunt. L'art mitjançant la paraula, la sensació mitjançant la intuïció, potenciaven la capacitat crítica dels qui veïem l'obra fins a conquerir-ne uns signes. L'experta va insistir en la circumstància que l'art és, fet i fet, una eina de comunicació que ha d'aconseguir de despertar la curiositat d'aquell qui contempla l'objecte fins a implicar-lo en els seus sentiments. Sí, és cert, l'art us sensibilitza i fins us forma els replecs del pensament, el qual, en el trànsit del gaudi artístic, esdevé com qüestionat pel codi imatgístic. És important, en veure art modern, associar l'obra visual a grups de mots dispersos, provocar records subjectius, endinsar-se en exàmens interrelacionats, desfer-se en tempestes d'imatges distintes que hagueu vist i que us duguin, pels camins més insospitats, a l'univers de l'artista.

Els objectes considerats artístics, a més a més, expressen d'una única forma pregona la manera essencial de pensar, de sentir i de concebre la realitat de l'artista creador. Són un reflex seu i alhora conseqüència del seu temps; però, sens dubte, transcendeixen la realitat perquè van enllà d'aquesta, la traspassen fins a oferir-nos un besllum distint; la superen amb una irrupció nova. El visual és un llenguatge (no verbal) de l'experiència que cal desxifrar fins a extreure'n una informació suggeridora que ens reveli les claus d'una altra dimensió. Llegir imatges és llegir els mecanismes d'un pensament i d'una reacció envers la realitat. Breument: una obra artística sempre és personalitzada; però és també un silenci tan expositiu, tan punyent per tothom, que fa flamarejar la creació amb un significat no racional a partir de tot de formes fecundes, de materials socarrimats o terrosos i d'un degotim de colors repetits que també colpeixen tots els altres, aquells que gaudim de l'obra feta.

L'obra guinovartiana mostra l'evocació de records persistents d'una infantesa viscuda a Agramunt durant la guerra civil. I us trasllada, exploradora, a camps de roselles que esclaten en unes taques de rojor singular que capten l'atenció. I us acara, d'immediat, a camps de blat d'una grogor sensitiva i inquietant que us aconduïxen—no vanament un dels materials amb què treballa sovint és el blat— a la geografia mitificada d'uns terrenys rurals—planures, prats, conreus— propers al riu Sió, dels quals n'esdevé gairebé torsimany. Els rostolls calcinats us ofereixen la imatge d'un espai sollat per la guerra, d'un temps viscut sense excés de consciència, vora un rasclat, prop de la palla, a l'era mateixa on els homes descansen i treballen, al costat de conreus de cereals o bé sota una volta foscosa, alta i immensa. El sol, però, ho inunda tot sobre unes alzineres esparses, bo i escalfant terres polsinoses, aigua-barrejant-se, conciliat, amb un paisatge tot just retrobat. La lluna nocturnal, a estones tapada, o la pluja escassa, que testimonia una orografia, també s'insinuen en els gestos plàstics: és un art terral. Els colors urgellencs, doncs, emergeixen en plenitud i us susciten la formulació bàsica d'un camp semàntic de la terra i del clima. Així veureu que unes garses criden, un mussol observa, les gallines picotegen adesiara vora els corrals, unes abelles brunzen mentre la cera regalima, quatre gotes d'aigua estoven una era polsegosa, un astre noctàmbul lluu platejat, la terra seca s'agrumolla, exasperada...

Al capdavant, el misteri de la infantesa s'hi comunica—talment una regió de l'esperit no designada— en la mesura que s'aixeca com una comarca vital no profanada que cal recuperar en un testimoniatge visiu d'unes contrades solars i de les seves derivacions, expressades i sentides ensems en l'artefacte pictòric. Podria esdevenir, si més no, prou significatiu l'esment d'aquell món interior que tan sols aflora a la consciència en l'artístic, territori no escorcollat encara, que ens rebentava, insondable, a través de

la paraula poètica de Rimbaud o Mallarmé. Amb aquest estímul, els envirs de la infantesa, s'hi recreen çà i là com retalls estètics objectivats en una escenografia poètica que és també la nostra, la dels qui hi vivim. El dia i la nit s'hi fan, a la fi, perceptibles. La terra eixuta es visualitza nua. I la vida es renova en el gra simbòlic. No obstant, les premisses artístiques no hi són gaire cognoscibles. S'esbossen, malgrat tot, uns remotíssims ecos picassians o fins i tot, més vagament encara, uns tons mironians que es manifesten, ara i adés, a tall d'homenatge, en minúcies positives en què cal parar esment després de diverses visions detallades, arran de lectures vàries. Els ulls, sotjadors, s'han d'avesar a un llenguatge que ha d'acabar esdevenint quotidià.

Si és totalment cert que una paraula verbal us suggereix moltes imatges successives i, a cops, rotundes com un cop de maça també és prou veritat que una sola imatge germinadora us condensa una selva de paraules de l'entorn vital. Així, l'expressió de la sensibilitat de l'artista, comptat i debatut, posa en contacte la foscor d'un món interior, inaprehensible i ocult, confús, amb el món exterior, brusc i abrupte; i l'art s'autonomena mediador entre aquests dos terrenys a fi i efecte de fondre'ls amb un de sol. Si us hi fixeu bé, però, veureu que l'art no és ben bé real; l'art és una certitud primigènia i interrogadora que s'ha de comprendre a través del sentiment; de manera que l'art no l'efectua tan sols l'artista sinó—i sobretot—l'espectador que també hi col·loca la seva aportació personal i imprescindible. El regne de l'art, al capdavant, no existiria si algú no el mirés i n'extragués unes conclusions de veritat autèntica i fonamental. Lautréamont consignava. *"La poésie doit être faite par tous"*, una concepció que s'adequa perfectament a l'obra d'art. Les suggestions de l'obra de Guinovart, per poc que l'examineu amb cura, creixen, espontànies, a cada figuració i us invoquen un imaginari obert en què hi participa l'impuls de l'observador. I la veritat nua, en el silenci absolut d'aquestes visions autònomes, quasi diríeu que us enlluerna. Crec recordar que era el mateix Picasso qui ens confessava, clarivident com un místic: "La pintura és una mentida que ens comunica la veritat".

Màrius Blàvia

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA
DE TÀRREGA (LLEI DE 22 DE MARÇ DE 1993)

ACTIVITATS DE FORMACIÓ CURS 1998-99

Jornada:

"L'ADAPTACIÓ DE LES PIMES A L'EURO"

DATA: 25 i 26 de novembre de 1998 (dimecres i dijous)

DURADA: dues sessions (5 hores)

HORARI: de 19 a 21,30 hores

PONENTS: Juan C. SUARI, membre del Groupeuro de la Comissió Europea.

Fèlix González, membre del Groupeuro de la Comissió Europea.

Jordi Oliva, director Projecte Euro de Deutsche Bank.

Adolfo Rovira, Cuatrecases advocats.

Programa: - Marc

- Aspectes legals i societaris

- Adaptació a les empreses

- Aspectes comptables i fiscals

Seminari:

"ELS CANVIS FISCALS PER AL 1999"

DATA: 14 de desembre de 1998 (dilluns)

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: Raul Burillo, delegat AEAT Lleida.

Seminari:

"EL PANORAMA ECONÒMIC PER AL 1999"

DATA: 26 de gener de 1999 (dimarts)

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: Joaquín Trigo, director de Foment del Treball Nacional.

Seminari:

"LA LLEI DE L'IRPF"

DATA: 10 de febrer de 1999 (dimecres)

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: J. Javier Lafuente, Inspector de Finances de l'Estat

Seminari:

"ESPANYA I LA UNIÓ ECONÒMICA I MONETÀRIA"

DATA: 16 de març de 1999 (dimarts)

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: Alfred Pastor, professor de l'IESE.

Seminari:

"LLEI D'ENVASOS PER AL COMERÇ AL DETALL"

DATA: 22 d'abril de 1999 (dijous)

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: Cuatrecases advocats

Seminari:

"MÒDULS"

DATA: pendent de determinar

LLOC: Agramunt/Tàrrrega/Bellpuig

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: J. Javier Lafuente, Inspector de Finances de l'Estat.

Seminari:

"LA DECLARACIÓ DEL L'IMPOST SOBRE LA RENDA EL 1999"

DATA: maig de 1999

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: J. Javier Lafuente, Inspector de Finances de l'Estat

Seminari:

"LA SUCESSIÓ I DONACIONS EN LES PIMES"

DATA: juny de 1999

DURADA: una sessió (2 hores)

HORARI: de 19,30 a 21,30 hores

PONENT: Ramon Arqué, advocat de Cuatrecases

Cadet Masculí

L'equip cadet masculí ha començat amb molt bon peu la lliga de 2a catalana. El passat dissabte dia 24 d'octubre, al pavelló municipal, van jugar contra l'equip de Sant Ot de la Seu d'Urgell, amb un resultat d'Agramunt 18 - Sant Ot 17. El partit va ésser molt emocionant, la defensa de l'equip d'Agramunt fou la clau de l'ajustada victòria. Caldria destacar els jugadors: Eduard Balagueró, Jordi Lluch i el porter Josep Maria Farran.

Cadet Femení

El mateix dia 24 d'octubre van iniciar la lliga de 2a catalana les jugadores del cadet femení. L'enfrontament va ésser contra l'equip de Sant Ot i fou un partit molt igualat. Les alternances al marcador van ésser constants i a l'últim quart d'hora les fèmnes de l'Agramunt van posar la directa, van guanyar el partit amb el resultat d'Agramunt 14 - Sant Ot 10.

Caldria destacar les jugadores Judit Esteban i Silvia Barril.

Juvenil Masculí

Resultats:

03/10/98	Agramunt - Salle Bonanova	25-18
17/10/98	Agramunt - BM Pau Casals	22-19
24/10/98	H. Sant Joan Despí - Agramunt	21-28

L'equip juvenil masculí no ha pogut començar millor, ha estat vencedor dels tres partits jugats fins al moment. Esperem que continuïn amb aquesta línia de victòria, ratificant-se com a fermes candidats a guanyar la seva lliga.

Júnior Masculí

Resultats:

03/10/98	Cardedeu BM - Agramunt	19-22
18/10/98	BM La Roca - Agramunt	31-22
24/10/98	Agramunt - H.BCN Sants	17-17

Els júnior no han començat gaire bé la lliga després d'un bon resultat a fora. Els altres resultats no han acompanyat l'equip, caldria dir que és el començament de la temporada i l'equip encara no està ben conjuntat. Des d'aquestes ratlles us volem donar suport i esperem que millorin els resultats.

Sènior Femení

El dia 24 d'octubre va començar la lliga l'equip sènior femení. Van jugar contra l'equip del Sant Ot de la Seu d'Urgell. El resultat fou Agramunt 13 - Sant Ot 10. Un bon partit jugat per les nostres jugadores que no van donar opció a l'equip contrari.

Sènior Masculí

Resultats:

03/10/98	Agramunt - Juràssic Handbol	25-23
17/10/98	Agramunt - Pau Casals BN	31-22
24/10/98	H Sant Joan Despí - Agramunt	26-17

Molt bon començament de l'equip sènior. Els resultats sembla que acompanyen els nostres jugadors. De tres partits jugats, dues victòries i una derrota. No es pot demanar més i esperem que els resultats continuïn acompanyant.

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dimecres: Matí de 9 a 13 h. i tardes de 15'30 a 20'30 h.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 h.

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a

Telèfon 930 95 81 68

AGRAMUNT

JOC DE LES ERRADES

Busqueu les 7 diferències que hi ha entre els dos dibuixos.

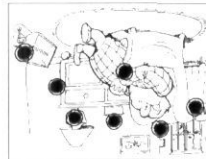

ARITGRAMA

Col·loqueu en els quadres en blanc les xifres corresponents perquè verticalment i horitzontalment, efectuant les operacions indicades, donin els resultats que s'indiquen.

	:		+		=8
-	■	:	■	+	■
	X	2	-		=3
+	■	+	■	-	■
	+		:		=1
=7	■	=7	■	=4	■

Solució al
JOC DE LES ERRADES:

Solució a l'ARITGRAMA:

■	=	6	+	2	=	8
■	=	9	-	7	=	2
■	=	1	X	2	=	3
■	=	4	+	■	=	■
■	=	1	:	■	=	1
■	=	7	■	=	7	■
■	=	4	■	=	4	■

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

Te'n	de	res,	des
fa	tu	ver	i
a	ran	de	du
les	cri	res.	ma

Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

Te'n faran les criatures,
de verdes i de madures.

L'ACUDIT D'EN CREUS

creus 0-98

VOTACIÓ PER L'AUTODETERMINACIÓ

- El que no acabo d'entendre és perquè CiU va votar a favor i el PP va votar en contra de l'«AUTO DE TERMINA CIU».

Imatges d'ahir

J. Bertran

La IMATGE d'aquest mes data del primer terç d'aquest segle i correspon a una vista inèdita del carrer Àngel Guimerà, des de la perspectiva del de Jaume Mestres. A l'esquerra es pot veure un singular edifici que ocupa el lloc on ara hi ha Ca l'Escolà. La Barretina té la mateixa silueta que en l'actualitat i, al costat, un altre edifici desaparegut, l'antic taller de Cal Martorell.

La caLa*aj*Sera.

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

JORNADA: "L'ADAPTACIÓ DE LES PIMES A L'EURO"

DATA: 25 i 26 de novembre de 1998 (dimecres i dijous)

HORARI: de les 19 a les 21,30 hores

LLOC: Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrrrega
Plaça Major, 4
25300 Tàrrrega

PONENTS:

Sr. JUAN C. SUARI, Membre del Groupeuro de la Comissió Europea
Sr. FÉLIX GONZÁLEZ, Membre del Groupeuro de la Comissió Europea
Sr. JORDI OLIVA, Director Projecte Euro del Deutsche Bank
Sr. ADOLFO ROVIRA, Cuatrecases Advocats.

PROGRAMA:

- Marc
- Aspectes legals i societaris
- Adaptació a les empreses
- Aspectes comptables i fiscals

DOCUMENTACIÓ:

Es facilitarà una completa documentació sobre les matèries tractades.

PER INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS PODEU TRUCAR AL TELÈFON 973 314 327

CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TÀRREGA

CONVOCATÒRIA PER A LA PROVISIÓ DE DUES PLACES D'AUXILIAR ADMINISTRATIU EN CONTRACTE D'INTERINITAT

(ART. 15 ESTATUT DELS TREBALLADORS) (LLEI 63/97)

Els aspirants a la convocatòria hauran de presentar instància a la Presidenta de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrrrega, adjuntant currículum.

La selecció s'efectuarà en base als mèrits al·legats i justificats, i es requereix com a mínim estar en possessió del títol d'FP primer grau, BUP o equivalent, així com parlar i escriure correctament el català.

El termini per presentar les instàncies serà fins el divendres dia 11 de desembre a la Cambra Oficial de Comerç i Indústria, plaça Major, 4, de Tàrrrega.

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluernia

Vagi per endavant, la nostra més sincera salutació a na Sara Miñarro, nova secretària que ha pres possessió del seu càrrec. En el plenari del mes d'octubre ja va exercir les seves funcions i ho aprofitarem per manifestar públicament que confiem que la imparcialitat guii el seu treball i que en tot moment vetlli per la transparència i l'equitativitat envers tots els grups municipals.

Donem la benvinguda a la nova secretària. Era un càrrec que des de feia temps estava ocupat accidentalment i del qual detectàvem una manca d'imparcialitat que ara esperem que sigui exercit amb neutralitat.

Els nostres regidors presentaren, el 13 d'octubre, en roda de premsa, el projecte de creació d'una empresa municipal que gestionés en un futur els serveis de telefonia i d'una xarxa local de comunicacions digitalitzada.

Per dur a terme aquest projecte calia que es preveïés la instal·lació soterrada ara

L'Avçda. Àngel Guimerà està en un estat defectuós. Ja va sent hora que s'arrangi.

que es pensa construir la canalització del gas per a usos domèstics. Paral·lelament a les mateixes rases que s'obriran es poden col·locar les conduccions que hauran de contenir els cables de fibra òptica.

Com que temiem que no es contemplés aquesta sensible millora, vam presentar tots els grups de l'oposició, a instància nostra, una moció que recollia el sentiment de fer prevaler la modernització de les transmissions per cable. No cal dir que en aquestes coses sempre comptaran amb el nostre suport. Hem de manifestar que l'equip de govern, aquesta vegada sí que s'ha mostrat sensible al tema i ha aprovat la proposta. En aquest punt, cal recordar, que sempre que, temps enrera, en parlàvem no ens en feien cas però, possiblement, arran del ressò que a la premsa comarcal ha tingut aquesta qüestió ara s'han decidit a pujar al carro de la lògica i també han pensat de tirar endavant aquest ambiciós programa.

Se'ns ha reconegut la importància de cablejar la localitat per adaptar-nos a les millores tecnològiques que requereix el futur de les comunicacions dins i fora del municipi.

D'altra banda, també hem de dir que ens han donat la raó en les millores de la sala-teatre del Casal Agramuntí i s'arranjarà la boca de l'escenari, els vestidors i altres serveis complementaris. Entenim que no

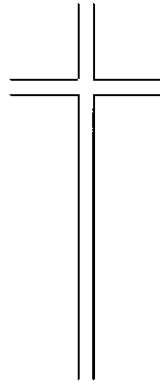
La millora de tota aquesta travessia no quedaria completa sense la inclusió de la malmesa Av. M. Jolonch.

es podia fer una obra i que el projecte no es completés amb l'adaptació actualitzada del teatre. Lamentem, no obstant, que aquesta actuació no s'hagi fet amb la transparència que permetés la recollida d'opinions dels implicats en la utilització de la sala.

La Fira està consolidada. Ara ens cal fer un pas més i relançar-la per diversificar l'oferta econòmica-social d'Agramunt. Si es dona pas a una semiprofessionalització del sector tots hi sortirem guanyant.

Estem satisfets de l'èxit de la XV Fira del Torró. És un orgull que s'hagi multiplicat l'afluència de visitants. És evident que l'esforç de tots els que s'hi han abocat ha tingut els seus fruits. Inclús el temps ens hi acompanyà generosament. Tot plegat fa que la Fira estigui ben consolidada. Sempre hem estat sensibilitzats per aquest tema. Des dels seus inicis hem vist que podia ser un motiu de relançament del comerç i de la capacitat de generar una projecció externa de la producció local. En el si de la comissió organitzadora, sempre que ens han deixat, hem volgut aportar suggeriments. Aquí els hem dit públicament i ho volem repetir: ara és el moment de crear un Patronat socio-econòmic. Per què? Ha arribat l'hora de plantejar-nos fer més mostres. El model actual que ens sembla bé, és el que volíem abans i finalment s'està fent, però aquest comença a quedar-nos petit. Ara ja, el tema del turisme i del comerç local, necessita un enfocament més professionalitzat. Per què no es fa una fira d'automòbils d'ocasió, o d'objectes d'antiquari, o de liquidació d'estocs? I per què no una fira de Santa Llúcia? Són suggeriments que molt bé poden ampliar-se o canviar-se per altres motius. Que comptin amb nosaltres quan vulguin parlar d'aquests temes!

Finalment, us informem que en el proper plenari presentarem la moció de millora de la travessia de les avingudes A. Guimerà i M. Jolonch. El seu deplorable estat, altres vegades denunciat des d'aquesta secció, no pot esperar més. Cal un arranjament a fons de les voreres i de la calçada.

Valeri Novell i Cendrós

* Preixens, 1907

+ Agramunt, 1998

*Ha estat un llarg adéu,
com també serà espessa i
llarga la seua absència.
Enyorarem tots els cants
i les rialles que ens va
regalar, els consells,
les històries... El durem
per sempre en el cor de
la nostra família.*

Bel

La família Novell agraeix totes les mostres de condol rebudes.

13 d'octubre de 1998

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 29-9-1998

ACTIVITATS CLASSIFICADES

- Es van informar favorablement les següents activitats classificades:
- Sra. Beneta Santiveri i Forcat, en nom de JACARN, SCP., en sol·licitud de Llicència Municipal per a l'obertura en l'Av. de Jaume Mestres, núm. 15, d'Agramunt, d'una carnisseria.
 - Sr. Lluís Ampurdanés i Aparicio, en sol·licitud de Llicència Municipal per a l'obertura al Carrer de l'Institut, núm. 5, d'Agramunt, d'un bar.
 - Sr. Jordi Tadin i Ribera, en nom de l'empresa Repsol Butano, SL., en sol·licitud de Llicència Municipal per a la instal·lació de dos dipòsits d'emmagatzematge de GLP de 49.500 litres cadascun i la xarxa de distribució, al Carrer Indústria del Polígon Industrial, parcel·les núm. 13 i 14, d'Agramunt.

BAIXA ACTIVITAT CLASSIFICADA

S'acordà donar de baixa del Registre d'Activitats Classificades la corresponent al Bar - Cafeteria del Sr. Joan Aguza i Ortiz, així com els arbitris que pogués generar dita activitat.

BAIXA ESTABLIMENT

S'acordà donar de baixa del Registre d'Establiments el corresponent a la botiga de venda al detall de drogueria, perfumeria, cosmètica, pintures, etc., de la Sra. Maria Carné i Gassó, així com els arbitris que pogués generar dita activitat.

CERTIFICACIONS

- Certificació número 1, de les obres d'arranjament i ampliació dels vestidors del camp de futbol, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Saball, SCP., per un import de 4.831.022 PTA.
- Certificació número 4, de les obres d'Adequació dels accessos i ajardinament del Parc del Passeig del Sió, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Saball, SCP., per un import de 639.939 PTA.
- Certificació única, de les obres d'adequació de la zona de jocs infantils del Passeig del Sió, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Saball, SCP., per un import de 512.229 PTA.
- Certificació única, de les obres de pavimentació accessos al Pavelló, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Saball, SCP., per un import d'1.561.652 PTA.

SERVEI DE NETEJA DELS EDIFICIS ESCOLARS I DEL PAVELLÓ MUNICIPAL

- Es va prendre l'acord de prorrogar el contracte amb l'empresa CLANSER, SA., pel servei complementari de neteja dels edificis:
- Col·legi Públic CEIP Macià-Companys i la Guarderia Municipal "NINS", pel termini d'un any i per un import del servei que ascendeix a la quantitat de 364.253 PTA / mensuals.
 - Pavelló Municipal d'Esports i del vestuari de les piscines, pel termini d'un any i per un import del servei que ascendeix a la quantitat de 127.600 PTA / mensuals.
 - Vestuaris del camp d'esports, i per un import del servei que ascendeix a la quantitat de 52.200 PTA.

ÀLBUM D'AGRAMUNT

S'aprovà la despesa per a la impressió de 2.000 exemplars d'un Àlbum d'Agramunt, amb aproximadament 144 fotografies del municipi, impreses amb cromos adhesius i que ascendeix a la quantitat d'1.493.000 PTA.

MENESTRÀLIA MOSTRA D'OFICIS D'AGRAMUNT

S'aprovà la despesa per a la realització de l'activitat denominada menestràlia primera mostra d'oficis d'Agramunt, que inclou una cistelleria, filadora, orfebre, retaulista, teler, alabastre, baster, neuler, ceràmica, fusta, boter de fusta, forja, vidre bufat, espartenyer, enquadrernació i picapedrer, per import total de 425.000 PTA.

VI CONCURS DE PINTURA DE DONZELL D'URGELL

Es va prendre l'acord de concedir una subvenció de 40.000 PTA, al nucli agregat de Donzell d'Urgell, amb motiu del VI Concurs de pintura, les quals seran a càrrec del vigent pressupost de 1998.

Comissió de Govern, 13-10-1998

CERTIFICACIONS

- Es van aprovar les següents certificacions:
- la Certificació número 6, de les obres del Casal Agramuntí 1a. fase, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Hnos. Ojeda, SL., per un import 7.300.282 PTA.
 - la Certificació número 2, de les obres del Casal Agramuntí 2a. fase (electricitat i climatització), lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Germans Martín, SL., per un import de 2.479.664 PTA.

ARRANJAMENT VIALS DE L'AGREGAT DE MONTCLAR

S'aprovà la realització de les obres d'arranjament de diferents vials del nucli agregat de Montclar i la concessió a la Junta Administrativa de Montclar, d'un ajut econòmic que ascendeix a la quantitat de 750.000 PTA.

Comissió de Govern, 27-10-1998

SENYALITZACIÓ TURÍSTICA ITINERARIS I CAMINS DE LA COMARCA DE L'URGELL A PEU I A BICICLETA

S'autoritza al Consell Comarcal de l'Urgell per a la senyalització turística dels itineraris i camins de la comarca de l'Urgell a peu i bicicleta, al terme municipal d'Agramunt.

APROVACIÓ CONVENI AMB EL CONSELL COMARCAL DE L'URGELL EN RELACIÓ AMB EL SERVEI CATALÀ DE LA SALUT

S'aprovà el conveni amb el Consell Comarcal de l'Urgell per al manteniment dels consultoris mèdics locals en relació amb el document subscrit el 29 de desembre de 1997 amb el Director del Servei Català de la Salut, on s'estableix que el Consell s'encarrega de la gestió dels convenis relatius a la col·laboració del Servei Català de la Salut en les despeses de manteniment dels consultoris locals.

UTILITZACIÓ SALA DEL CASAL AGRAMUNTÍ

- S'autoritza:
- Al Col·legi Mare de Déu del Socors a utilitzar la sala teatre del Casal Agramuntí els propers dies 18 i 19 de desembre de 1998, per realitzar la tradicional vetllada nadalenca.
 - Al Grup escènic Teatredetics a utilitzar la sala teatre del Casal Agramuntí del dia 20 al 27 de desembre de 1998, per realitzar la representació i assaig de l'obra de Nadal.

SUBMINISTRAMENT AIGUA POTABLE

Es va prendre l'acord d'aprovar l'execució de les obres del desplegament d'una xarxa pel subministrament d'aigua, de conformitat amb la memòria tècnica lliurada pels Serveis Tècnics Municipals que ascendeix a la quantitat total de 4.411.757 PTA, que seran executades per l'empresa del Sr. Cándid Espina i Petit.

Així com, sol·licitar a la Direcció General de Política Hidràulica del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya i a l'Excm. Diputació de Lleida, la concessió d'un ajut econòmic.

RECONeixEMENT TRIENNI

S'acordà reconèixer a la Sra. Anna Jou i Barnola, funcionària integrant de la plantilla d'aquest Ajuntament, el reconeixement del tretzè trienni amb efectes de l'1-11-1998.

Ajuntament Ple, 29-10-1998

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NÚM. 7/98

S'aprovà el present expedient de modificació de crèdits núm. 7/98 i que s'exposi al públic pel termini reglamentari de quinze dies hàbils, termini durant el qual s'admetran reclamacions davant la Corporació.

De no presentar-se reclamacions en el termini establert, s'entendrà definitivament aprovat l'expedient de modificació de crèdits núm. 7/98 sense necessitat de posterior acord per part de la Corporació:

CF.	CE	DENOMINACIÓ	IMPORT
A) SUPLEMENT DE CRÈDIT:			
451	22610	Fira del Torró	3.500.000
B) HABILITACIÓ DE CRÈDIT:			
011	51302	Amortització préstec Col·legi Públic	60.000.000
TOTAL CRÈDITS EN AUGMENT			63.500.000

PROCEDÈNCIA DELS FONDS:

Del superàvit disponible de l'últim exercici			1.500.000
Dels majors ingressos recaptats sobre el previst.....			
34100	Preus Públics Fira del Torró		1.850.000
46205	Subvencions Fira del Torró		150.000
91704	Préstec finançament Col·legi Públic.....		60.000.000
SUMA IGUAL A L'ANTERIOR			63.500.000

OFERTA PÚBLICA D'OCUPACIÓ, 1997. BASES GENERALS DE SELECCIÓ: Convocatòria pública

S'apravà la convocatòria i les bases específiques per cobrir, mitjançant el sistema de concurs oposició, una plaça vacant d'Auxiliar Administratiu a l'Ajuntament d'Agramunt.

I la publicació de les bases esmentades i el temari, així com l'edict de convocatòria, de conformitat amb l'article 70 del reglament del personal al servei de les Entitats locals.

APROVACIÓ DEL REGLAMENT DE SERVEIS FUNERARIS

S'apravà provisionalment el Reglament de Serveis Funeraris de l'Ajuntament d'Agramunt, de conformitat amb el que estableix la Llei 2/1997, de 3 d'abril sobre serveis funeraris de la Generalitat de Catalunya.

APROVACIÓ CONVENI.- De cooperació per a la realització i el manteniment de la Cartografia Cadastral Informatitzada entre la Secretaria d'Estat d'Hisenda (Direcció General del Cadastre) i l'Ajuntament d'Agramunt

S'apravà l'esborrany del Conveni, a subscriure amb la Secretaria d'Estat d'Hisenda (Direcció General del Cadastre), de cooperació per a la realització i el manteniment de la Cartografia Cadastral Informatitzada entre la Secretaria d'Estat d'Hisenda (Direcció General del Cadastre) i l'Ajuntament d'Agramunt.

MODIFICACIÓ DEL PLEC DE CLÀUSULES GENERALS APLICABLES A LA CONTRACTACIÓ D'OBRES I INSTAL·LACIONS DE L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

S'apravà inicialment la modificació del Plec de Clàusules Generals aplicables a la contractació d'obres i instal·lacions de l'Ajuntament d'Agramunt.

APROVACIÓ DEL PLA D'ACTUACIÓ MUNICIPAL PEL RISC D'INUNDACIONS

Es va prendre l'acord d'aprovar el Pla d'Actuació Municipal pel risc d'inundacions al municipi d'Agramunt, redactat pels serveis tècnics del Consell Comarcal de l'Urgell.

ADHESIÓ A L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA BRESSOLA

S'acordà fer-se soci protector de l'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA BRESSOLA i per tant es compromet a fer una aportació econòmica anual de 35.000 PTA, per un termini de cinc anys, prorrogables.

MOCIÓ GRUP DE CIU: PER L'ENCUNYACIÓ DE L'EURO EN CATALÀ

Es va aprovar la següent moció, presentada pel Grup de CiU amb l'adhesió del Grup ERC.

MOCIÓ:

Primer.- Expressar la nostra queixa per la insensibilitat que ha demostrat el Govern central envers les diverses cultures de l'Estat a l'hora d'emetre

la nova sèrie de monedes de l'Euro.

Segon.- Afegir-se a la campanya "Per un Euro plural" que propugna el reconeixement de la realitat plurinacional de l'Estat en l'emissió de les monedes de l'Euro i demana que l'encunyació de monedes reculli tots els idiomes de l'Estat Espanyol.

Tercer.- Fer arribar aquesta moció a la CAMPANYA i a la MONCLOA.

MOCIÓ DEL GRUP DE CIU: EL CATALÀ EN LA INFORMÀTICA

Es va aprovar la següent moció presentada pel Grup de CiU, amb l'adhesió i les esmenes del Grup ERC,

MOCIÓ:

Primer.- Aquesta corporació municipal es compromet a desenvolupar la normalització lingüística, pel que fa als sistemes operatius i programes informàtics de totes les seves dependències, així com de les institucions que depenen d'aquest ajuntament, tan bon punt n'existeixi una versió catalana amb les mateixes prestacions que la castellana.

Segon.- Demanar al Govern de la Generalitat que adopti les mesures necessàries per tal de proposar globalment, l'adquisició de les noves versions del Sistema Operatiu i de programes informàtics bàsics per a normalitzar totes les administracions de la seva competència: ensenyament, sanitat, cultura, etc.

Tercer.- Enviar una còpia dels presents acords al President de la Generalitat de Catalunya.

Esmenes del Grup d'ERC:

Quart.- Que el cost del Windows 98 en català sigui el mateix que el de la versió castellana. Que les noves versions surtin paral·lelament en ambdues llengües i per tant al mateix temps.

Cinquè.- Que sigui més fàcil la utilització i el funcionament del Windows 98 en català, i que sigui de la mateixa qualitat que el Windows en castellà.

MOCIÓ DELS GRUPS: PSC, ERC, PP I AIPN

Es va aprovar la següent moció presentada pels Grups de PSC, ERC, PP i AIPN.

MOCIÓ

Primer.- Destinar recursos pel projecte de soterrament d'una canalització per poder destinar-la, en el seu moment, a cablejar la localitat amb fibra òptica. Això ens permetrà debatre la futura modernització de tota la vila i atendre les necessitats a partir d'una xarxa de telecomunicacions per cable HFC (cable hídric de fibra òptica).

Tanmateix, es van aprovar les esmenes presentades pel Grup CiU per aquesta moció, que són les següents:

Atès que l'Ajuntament d'Agramunt per acord de l'Ajuntament Ple de data 19 de juny de 1997 va aprovar definitivament la constitució del Consorci "Localret" destinat a la implantació de xarxes de telecomunicacions i ateses les gestions realitzades per l'Alcaldia,

Segon.- Encomanar al Consorci "Localret" la redacció del projecte tècnic de traçat de canalitzacions per les vies públiques del municipi d'Agramunt, per als diferents serveis que es puguin necessitar en un present immediat o bé en el futur, per empreses operadores de televisió per cable (Cable i Televisió de Catalunya, SA, o bé altres empreses operadores), de telefonia i també de serveis de telecomunicacions locals de l'Ajuntament i centres que en depenguin.

Tercer.- Aquestes obres de canalització es realitzaran en diferents fases de conformitat amb el projecte tècnic i segons les obertures de rases, ja siguin executades per l'empresa REPSOL BUTANO, SA o bé per l'execució d'obres d'infraestructura viària, fent-se càrrec l'Ajuntament d'Agramunt del seu cost i per tant quedant de titularitat municipal, per tal que en el seu dia es puguin cedir a les empreses interessades que ho sol·licitin, prèvia la signatura del corresponent contracte amb la fixació de la taxa econòmica.

Quart.- Sol·licitar l'assessorament als tècnics del consorci Localret per tal de portar a terme l'execució de les obres de canalització.

Cinquè.- Facultar al Sr. Josep Huguet i Herbera, Alcalde de l'Ajuntament d'Agramunt per al desenvolupament dels presents acords.

INFORME DE LA FIRA DEL TORRÓ I LA XOCOLATA A LA PEDRA

Per tancar l'edició de la X Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra, volem fer esment del gran nombre de visitants que hi van assistir per poder veure l'aparador que s'hi representa d'Agramunt, i les novetats que aquest any s'oferiren.

Quant a expositors cal destacar (tant estandistes com paradistes), l'augment significatiu en aquesta edició, la qual cosa va fer que s'hagués d'ampliar el recinte firal.

Es van oferir més serveis:

– El servei d'informació turística intenta fer diferents propostes als visitants a l'hora de fer visites, d'allotjar-se, etc. Hi ha també un servei d'informació específic pels visitants de la Fira i pels estandistes.

– S'han habilitat espais d'aparcament, tant lliure com vigilat.

– Servei de guarderia: una important novetat pel que fa als serveis dispensats ha estat la guarderia, ubicada dins del pavelló firal, a càrrec de la Creu Roja d'Agramunt.

– El servei de vigilància, sobretot dels espais firals, s'ha reforçat i augmentat.

Les activitats, exposicions i conferències dins de la Fira, han tingut una gran acceptació i gran èxit entre tots els agramuntins i visitants.

Pel que fa als sortejos realitzats, cal esmentar que els senyors de Golmés, Sr. Francesc Culleré i Maria Vilalta, i els senyors de Fraga, Sr. Josep Piñol i Carme Vidal, van guanyar la visita d'un cap de setmana a la nostra Vila, realitzada els dies 24 i 25 d'octubre i els dies 7 i 8 de novembre, respectivament. Quant a la setmana a Mallorca per a dues persones sortejat durant el sopar de la Fira, la guanyadora fou la Sra. Magda Trepal i Davi, que realitzarà el viatge del 4 a l'11 de desembre.

Podem concloure dient que la X edició de la Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra, des del seu naixement fins ara, ha anat creixent i consolidant-se, fins arribar al seu punt més àlgid. La Fira, anualment, és un punt de trobada obligat dels sectors econòmics, socials i culturals de la vila d'Agramunt i del seu entorn geogràfic.

Aquesta edició ha suposat un augment, en tots els nivells, que no auguraven ni les previsions més optimistes.

A partir d'aquest punt i seguit, la Fira ha de seguir enriquint-se com l'aparador més gran del que és Agramunt i la seva gent; de l'activitat econòmica, comercial i industrial que s'hi desenvolupa, de les inquietuds i neguits dels qui hi vivim i continuar essent l'esdeveniment que dona a conèixer arreu, Agramunt, la seva xocolata i el seu torró.

Foto: Ajuntament

L'Hble. Sr. Antoni Sobirà, conseller d'Indústria, va visitar la nostra Fira.

Encoratgem tots els agramuntins a participar-hi per fer una fira més exitosa.

PRESSUPOST:

La relació d'ingressos i despeses de la X edició de la Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra, any 1998, és la següent

INGRESSOS

PREUS PÚBLICS:

(Estands, mobiliari, firetes, parades, publicitat,

llibret, degustació, bar etc...) 5.888.550 PTA

SUBVENCIONS ENTITATS LOCALS 2.260.000 PTA

TOTAL INGRESSOS 8.148.550 PTA

DESPESES

PERSONAL 1.857.094 PTA

FIRA DEL TORRÓ

(Publicitat, activitats esportives, instal·lacions

espectacles, menestràlia, mostra gastronòmica,

cuina del torró i catxo, etc...) 12.328.915 PTA

TOTAL DESPESES 14.186.009 PTA

NOTA INFORMATIVA

Es convoca tothom que estigui interessat a participar a la reunió que es farà, a les 7 de la tarda, el proper dia 28 de novembre d'enguany, a la Sala de Plens de l'Ajuntament, per parlar sobre les comparses i carrosses del Carnaval.

LLICÈNCIES OBRES

Josep Maria Borges i Vendrell, per a la connexió a la xarxa del clavegueram. C. del Passeig Nou.

Comunitat de Propietaris Pl. de la Fondandana, 4 Bloc, 6, per a la connexió d'aigua potable.

Maquinària A. Triginer S.L., per a la connexió d'aigua potable. Av. de la Generalitat.

Francesc Llena i Bernaus, per arrebossar i pintar la façana de la casa de color beige. Mafet.

Josep Balagueró i Armengol, per rebaixar la vorera del davant del garatge. Rda. del Comtes d'Urgell.

Frankfurt del Sió, per a l'arranjament del desguàs del lavabo. Pl. del Pou. Felip Solà i Farreny, per arrebossar façana lateral de la casa. C. de Sió.

Andreu Solé i Sobrevalls, per enrajolar i canviar mobiliari cuina. Av. de Catalunya.

Jaume Jovell i Marsà, per pavimentar 30 m² en la planta baixa, repassar els desguassos i enderrocar 10 m² de paret malmesa. C. del Raval de Puigverd.

Ramon Escolà i Pascuet, per a la connexió d'aigua potable. C. de Pompeu Fabra.

Robert Sirat i Joaniquet, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. de Pau Casals.

Miquel Solé i Roset, per fer un tancat de paret de 360 m², i construir una paret mitgera en un solar. C. del Clos.

Emili Frias i Muñoz, per reforçar la part esquerra de la façana i reforçar la teulada de la casa. Donzell d'Urgell.

Establiments ESA, SL, per a la col·locació d'un rètol lluminós. Ctra. de Tàrraga.

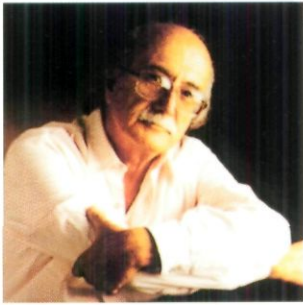
Ramona Tugues i Cinca, per substituir la teulada, fer una paret lateral de tancament i una obertura per una porta. Av. de Marià Jolonch.

Ramon Eroles i Solé, per arrebossar les parets del garatge, pintar-les i enrajolar el terra. Rda. dels Comtes d'Urgell.

Antònia Cuscullola i Masanés, per pintar i arrebossar la façana, canviar tres portes i arreglar el balcó de la casa. C. de la Germandat de la Sang.

Joan Vall i Majoral, per enderrocar un envà del menjador de la casa. Montclar.

Núria Figuera i Melgosa, per fer acabats interiors i enrajolar la cuina. Pl. de l'Amball.

per Guillem Viladot

El dia 5 d'abril de 1938 el poble fou bombardejat per l'exèrcit franquista. Per sort, molta gent era fora vila refugiada a les cabanes i masies en fugir del veïnatge del front que si bé s'havia aturat a Balaguer, començava a donar senyals de moure's. Sort també n'hi va haver que la vigília, o sigui el dia 4, es retiressin els dipòsits de combustible que eren emmagatzemats en diferents indrets de la població, i que abastien les forces republicanes. Ja feia dies que la **pava**, un aeroplà de reconeixement, volava per damunt nostre i els voltants. Aquest va ser el principal motiu d'alarma entre el veïnat. Des de la masia, on tota la família ens havíem traslladat, vam poder veure que bombardejaven el poble: com les bombes es desprenien dels avions i esclataven a terra aixecant una gran polseguera. Gran nombre de cases van ser destruïdes i es van produir alguns morts i molts ferits. Una bona colla d'aquests darrers van fer cap a la farmàcia on van ser atesos pel pare i la germana gran Carme, que fins al vespre no van pujar a la masia. Entre nosaltres també hi estaven refugiats els oncles Emili i Mercè amb els seus

fills que havien fugit de Barcelona amb la seguretat que al poble podrien trobar els aliments que a ciutat escassejaven cada vegada més. Així mateix, Lo Bepet de cal Buero i família, féu cap a ca l'Isidori, igual que el Josep Martorell, que tenia els pares al resguard d'una cabana. El cosí Antoni ens ensenyava física, i el Josep Martorell tocava el violí a la cosina Josefina. I d'amagatotis llegíem una novel·la d'episodis amorosos que es titulava **Home d'amor i d'aventura**, que a cops ens feia envermellir amb molta bromera. El bombardeig esbandí d'habitants el poble que restà abandonat. Casa nostra va ser tocada i començà el trasllat de les coses que es podien salvar. De la biblioteca només es retiraren els títols d'apotecaris familiars, i de la casa es van apartar, amb cura, els joiells de la mare, que procedien de quan es casà l'àvia. Lligades d'intre un mocador, van fer cap a la butxaca d'una bata que restà tota la guerra penjada d'un clau de la masia, sense que ningú en fes esment. Davant la possibilitat immediata que el conflicte bèl·lic abastés les nostres contrades, els oncles i els cosins se'n tornaren a Barcelona. I ens vam quedar sols, ja que en Josep Martorell se'n anà a la guerra. Abans de marxar ens tocà el

violí, i un gos llop que teníem, es passà tota l'estona plorant. Damunt nostre va caure una patxada de solitud. Els blats aviat començaren a rossejar i amb un parell de mesos més demanarien mans perquè no es perdés la collita. Abans, però, van aparèixer uns soldats que instal·laren unes bateries antiaèries. Un d'ells es deia Enrique Pérez Presencia, un valencià d'Alzira, que afalagava molt la germana Pina amb versos que parlaven d'amor i de la **pava**, i que escrivia quan la contesa s'encalmava una mica. Un d'aquests versos deia: "Ya viene la pava, que grande, que negra, con su inmenso rumrum...". Aquests versos els llegia l'Enrique a la Pina sota l'alzinera de l'era. Després de molts anys, en un viatge a Xàtiva vaig provar de trobar el tal Enrique, a Alzira. Ningú no me'n va saber dir res. I com moltes de les coses que van esdevenir durant la guerra, amb el temps a cops es dubta de si han existit o no. El viatge al País Valencià, però, va servir per conèixer l'escriptor Joan Fuster. Les ferides que estriparen el poble restarien, per molts anys, com un testimoni que la guerra havia estat una realitat punyent. La visita a Joan Fuster va ser obligada arran dels elogis que l'insigne humanista havia fet del meu **Temps d'estrena**.

Ultramemòries

Capítol XXIII

El bombardeig